

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția economică

APELUL I. P. S. PATRIARH CĂTRE CLERUL ȘI CREDINCIOȘII BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Onoratul nostru guvern, pe baza unei legi speciale, poartă pe toți cetățenii țării să participe la subscrierea unui împrumut intern numit „împrumutul de înzestrare“.

Acest împrumut se face în scopul unor trebuințe din cele mai superioare, între care primează apărarea națională apoi cultura națională, facerea de drumuri, ajutorarea

I. P. S. Patriarh înconjurat de cler și autorități, cu prilejul sfințirii temeliei Bisericii muncitorilor R. M. S. și C. F. R. din Capitală.

agriculturii, etc., iar d. ministru al cultelor a făgăduit să se ajutoreze din el și zidirea de biserici, acolo unde poporația, cu toate jertfele însemnate făcute de ea, nu are mijloacele necesare pentru terminarea lucrărilor.

Aceste înalte scopuri și mai ales apărarea națională, este și trebuie să fie pentru toți cetățenii cel mai puternic îndemn patriotic de a se înscrie la acest împrumut.

Biserica dominantă a țării românești n'a întrelăsat nici un prilej de a lua parte, cu clerul și credincioșii ei, la orice acțiune patriotică, iar de astă dată toți fiii ei trebuie să știe și să simtă că înseși demnitatea națională a țării cere imperios toate jertfele necesare pentru apărarea ei, apărare pe care vrea s'o asigure spre a face să amuțească svârcolirile inamicilor turburători ai ordinii europene și prin aceasta să-și pue toate forțele neamului în scopul de a menține pacea generală.

Mai înaltă îndatorire patriotică de cât aceasta nu există astăzi!

De altă parte împrumutul se face în condițiuni, care oferă reflectanților o plasare rentabilă a economiilor, întrucât împrumutul este garantat de stat și primește o dobândă de $4\frac{1}{2}\%$. Apoi cel ce subscrie o mie de lei plătește numai 880, 20% adică 200 lei se pot plăti în rente de stat cu un curs favorabil din care iarăși rezultă un câștig, iar când un titlu de 1000 lei iese la sorți se plătește cu 1200 lei.

Aceste foloase precum și alte multe amănunte se pot vedea în prospectele publi-

cate în toate ziarele, precum și la toate primăriile și autoritățile din sate și orașe.

Dar și în afară de aceste condiții avantajoase, tot cetățeanul este dator să sară în ajutorul statului, care este ocrotitorul nostru al tuturor, fie ca particulari, fie ca așezăminte și instituțiuni publice și care nu trebuie să fie avizat a reflecta la împrumuturi externe, care ar scoate în timpul anilor până la achitare, mulți bani și deci multă avuție națională peste hotarele țării.

Sfătuesc deci pe toți fiii mei sufletești, cler și popor, să se pătrundă de această patriotică îndatorire, luând parte la subscriere cu tot zelul. Să nu uite nimeni mai ales faptul că sumele, în mare parte, se vor revărsa asupra locuitorilor țării înviorând munca obștească pe diferitele ei tărîmuri.

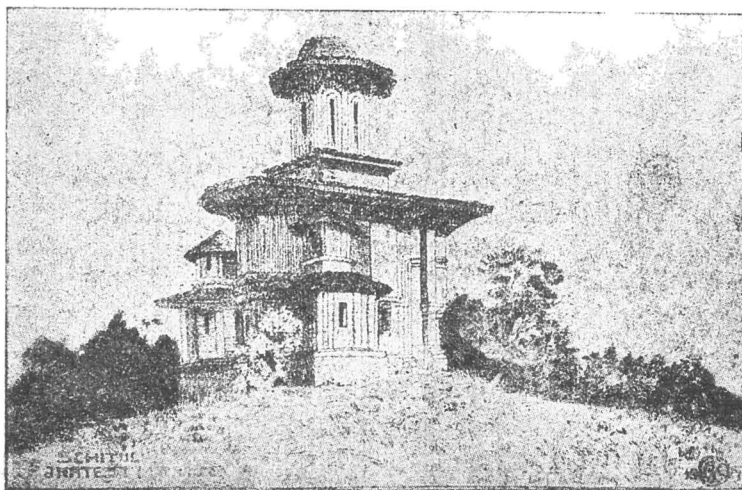
Primim informația că unele categorii de funcționari din slujba țării au hotărât a subscrie la acest împrumut o parte echivalentă cu plata lor pe o lună.

Această pildă merită a fi imitată de toți și de însuși clerul nostru, mai ales că onoratul ministru de culte a luat măsuri pentru rectificarea curbilor nedrepte și împovărătoare de până acum.

Suntem deplin încredințat că biserica, cu clerul și cu organele ei va fi și de astă dată la înălțimea împrejurărilor, subscriind cu tragere de inimă la împrumut și înlesnind astfel „INZESTRAREA ȚĂRII“.

Cu arhieresti binecuvântări,

MIRON, Patriarh

OPERA DE ASISTENȚĂ SOCIAL-CREȘTINĂ IN ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTIILOR

de Dr. Șerban Ionescu Prof. Univ.

Asistența socială rămâne în trecutul neamului nostru nedespărțită de Biserică, ba ceva mai mult, ea face parte din însăși ființa ei. Valoarea adevăratului creștin se stabilește de către marele și înfricoșatul judecător după opera sa de binefacere. Impărăția cerească este gătită acelorora, care făcând bine unuia dintre acești frați mai mici ai Mântuitorului, Lui Insuș i-au făcut. „...Flămând am fost și mi-ați dat să mănânc, însetat am fost și mi-ați dat să beau, străin am fost și m'ați primit în casă, gol și m'ați îmbrăcat, bolnav și m'ați căutat, la închiisoare am fost și ați venit la mine...“.

După cum școala în primele ei începuturi, o găsim în tinda Bisericii, tot asemenea opera de asistență o găsim în preajma bisericii. Cercetarea bolnavilor, hrănirea săracilor, ajutorarea orfanilor și a văduvelor, îngrijirea bătrânilor, asistența alienaților mintali, etc. se făcea de către biserică și prin biserică.

„Bolnițele“ de pe lângă mănăstiri aveau destinația de a servi drept spitale, după informațiile hrisoavelor și a daniilor ctitoricești. In ele se găseau nu numai bolnavi dintre fețele bisericești, dar și dintre mirenii, care veneau la mănăstire să caute leac la preot sau la vreo icoană făcătoare de minuni. Mănăstirea Vodița, Tismana, Cozia, Curtea-de-Argeș și Horezu, ne stau mărturie despre această asistență. (Vezi: N. Iorga: Ist. Bis. rom., vol. I, pag. 56, etc.). Și în jurul Bucureștilor, mănăstirile: Cernica, Căldărușani și Snagov, erau prevăzute cu astfel de bolnițe pentru bolnavi. Deasemeni marile mănăstiri din Moldova: Neamțul, Bistrița, Putna, etc.

Groznicile epidemii, care au făcut ravagii înspăimântătoare în trecut, cum a fost ciuma ori lepra și pentru care nu exista alt mijloc de combatere decât fuga din locurile contaminate, este recomandată și prin pravilele noastre bisericești, cum e cea a lui Matei Basarab. Logofătul Ioan Golia, clădind mănăstirea, care-i poartă numele și „închinând-o la 1606 mănăstirii grecești Vatopedul din muntele Sinai era îndatorată la întreținerea unei bolnițe de nebuni“. (Vezi A. D. Xenopol. Istoria Rom. Vol. VI, pag. 177). Multe boli drăcești erau vindecate înaintea sfintelor icoane făcătoare de minuni.

Marile epidemii au dat naștere la o nouă

breaslă în țările noastre, aceea a „ciocilor“, constituită într-o frățietate, de care se amintește pe la anul 1671 de către Dosofteiu, Patriarhul Ierusalimului, care le dă anumite privilegii. (V. Hurmuzachi. Vol. XIV, pl. I, p. 264-265).

Mai târziu apare și noțiunea de „spital“, în sensul nou al cuvântului, ridicându-se aceste instituții de binefacere tot pe lângă biserici, care le și întrețineau. Se amintește astfel de: spitalul Colți, spitalul sf. Spiridon din Iași, spitalul sf. Pantelimon, al. sf. Visarion, spitalul dela biserica Obedeanu-Craiova, care datează din sec. XVII-lea, de asemenea: sf. Precista din Roman, sec. XVIII, spitalul bisericii Madona-Dudu din Craiova, sec. XIX, spitalul Filantropia, etc. (V. Dr. Gomoiu: *Preoțimea în Slujba Operelor de Ocrotire*, Buc. 1927, pag. 45 și urm.).

Cu asistența bolnavilor este concomitentă în biserică și asistența săracilor. Prăsnuirea hramului bisericilor și a mănăstirilor rezolva în parte problema lipsei și a suferinței umane. De asemenea se vorbește de mari danii la săraci făcute de Voevozi și Domnitori cu prilejul sfințirii bisericilor, cum a făcut Neagoe Vodă și Despina Doamna, când s'a târnosit biserica din Curtea-de-Argeș. Toate ctitoriile erau înzestrate și cu venituri speciale pentru ajutorarea săracilor. Numai că asistența acestora făcută fără control a dus la încurajarea leneșilor și a vagabonzilor, care devin: inzistenți și obrasnici, transformându-se cu timpul într-o breaslă numită a „calicilor“. Câtă dreptate avea H. Spencer, care condamnă această milă, fără niciun control sau supraveghere din partea autorității.

Ajutorarea săracilor, mai târziu începe să se legifereze, cum a fost în reforma lui Alex. Ipsilanti din 1785. Mănăstirea Cetățuia din Iași era datoare prin actul de danie a ține în toate zilele masă întinsă pentru săraci. Se ridică azile pentru nevoiași în preajma Bisericilor, pentru adăpostirea bătrânilor și a văduvelor, înzestrându-se cu mari venituri. Hagiul Stan Jianu construiește de asemenea biserică din piatră și azil pe moșia sa. Vornicul Radu Goleșcu întemeiază o ptohotropie la moșia din Golești. (Ibid. Dr. Gomoiu, opt cit. p. 43).

În reforma pe care Alex. Ipsilanti o face în 1775 și 1779, întemeind „Casa Obstirilor“ în-

ființează și o casă la Sfânta Mitropolie, care a premers „Cutiei milelor“ de astăzi. De aici se întrețineau: Casele făcătoare de bine, spitalele, orfanotrofia, săracii și școalele. (V. A. Ureche, Ist. Rom. Vol. I, pag. 88).

Era ca un fel de Minister al Instrucțiunii și al Sănătății Publice. El ia ființă tot în preajma bisericii. Asistența orfanilor, bătrânilor și a săracilor devine astfel oarecum obligatorie. De ea se va ocupa în viitor: „Vornicia Obstirilor“ în Moldova și „Casa Obstirilor“ în Muntenia. Dar pe lângă această asistență oficială asistența evanghelică din preajma bisericilor continuă și ea cu mai mult folos pentru împuținarea suferinții umane.

Tot pe lângă reformele pe care le aduce Alex. Ipsilanti, trebuie să amintim și „Orfanotrofia“ — asistența copiilor orfani și săraci. Despre tutelele copiilor orfani și bogați găsim amintiri și în pravilele anterioare — la Vasile Lupu și Matei Basarab — dar despre cealaltă categorie, abia acum în reforma asistenței publice la Ipsilanti avem primele începuturi de funcționare pe lângă M-reă Tuturor Sfinților (V. A. Ureche, Ist. Rom. Vol. VII, pag. 383).

Din aceleași venituri ale „Casei milelor“ se ajutau și bătrânii, invalizii de războiu, văduvele și oamenii scăpătați, care aduseseră oarecare servicii în timpul domniei Voevozilor sau a Domnitorilor, care știau să răsplătească serviciile făcute.

Și pentru demenți găsim o asistență specială tot în mănăstiri. Cei îndrăciți sau stăpâniți de diavol nu puteau afla alinare decât în biserică, unde prin rugăciuni, prin izolare și liniște, ei puteau să-și recapete sănătatea. M-reă Neamțului avea o mare faimă în această privință. Aici există o bolniță pentru mirenii cu văzduhuri necurate.

Pentru același fel de boale erau: M-reă Adam, M-reă Sărindar, M-reă Căldărușani, M-reă Dudu, M-reă Mărcuța, etc. Ele ne arată, că asistența sub toate formele ei se făcea în preajma bisericii. Chiar în forma ei reglementată, cum începe cu reforma lui Ipsilanti 1775, asistența trăiește tot prin biserică.

Putem noi pretinde o altă dovadă mai vorbitoare de rolul creștin-social, pe care Biserica l-a avut în trecutul acestui neam? Astăzi nu facem decât să reînviem în parte o activitate pusă în timpurile din urmă.

* * *

Opera de asistență creștină prin preoții bisericii ia o mare extindere în Arhiepiscopia Bucureștilor. Se creiază uimitoare centre de ajutorare a celor nevoiași tot din darul săracului. E minunea evanghelică a celor doi filieri ai văduvii. Ea venia în momente de mare criză.

În circulara Sfintei Arhiepiscopii, pe care I. P. S. Patriarh și Mitropolit Miron o adresează bisericilor, se amintește despre îndreptarea omului, în zilele de grea cumpănă a vieții sale, către Dumnezeu, cu nădejdea deplină de ajutor pentru nevoile și durerile sale sufletești și trupești. Biserica creștină este și comunitatea religioasă animată de duhul dragostei creștine, prin ajutorarea reciprocă a fraților, ce o alcătuiesc, ca fii ai aceluiaș Părinte ceresc. Așezămintele de milă creștină din vremea apostolică, patristică, ca și din trecutul Bisericii noastre ortodoxe române, sunt o evidentă dovadă istorică, de realitatea creștinismului social în biserică. Se atrage aici în chip deosebit atențiunea clerului de a lucra fiecare în parohia respectivă cât mai mult în domeniul creștinismului social — în legătură cu criza economică și morală prin care trecem. „Criza economică poate dispărea automat — spune această circulară — dacă preceptele morale creștine sunt aplicate în viața de toate zilele“.

Legea noastră de organizare bisericească dă o largă posibilitate clerului de a-și organiza în parohie asistența creștină-socială pentru ajutorarea săracilor și ocrotirea orfanilor și a văduvelor, pentru cercetarea și ajutorarea bolnavilor din comună și spitale, pentru îngrijirea și îmbrăcarea copiilor săraci, etc. Pastorală cere ca să se predice neconținut în biserică până la Nașterea Domnului despre mila creștină, spre a se îndupleca cât mai multe suflete și a se veni în ajutorul celor lipsiți. Să se adreseze în special familiilor bogate și fără copii spre a ajuta pe cele sărace și împovărate de copii mulți.

La această operă, a adus o frumoasă contribuție și Primăria Capitalei, care a consimțit ca asistența socială să se facă prin biserici și anume de către preoți.

Dăm mai jos câteva exemple de admirabile înfăptuiri ale milei creștine.

N'aș putea să nu menționez în primul rând marea minune social-creștină dela „Puțul lui Crăciun“, una din admirabilele realizări, pe care ni le poate da un reprezentant modest al bise-

REDESCHIDEREA CURSURILOR ACADEMIEI DE MUZICA RELIGIOASA

CUVÂNTAREA I. P. S. PATRIARH MIRON CRISTEA

Al 7-lea an de funcționare a Academiei de muzică religioasă, de pe lângă Sf. Patriarhie, a fost deschis Luni 22 Octomvrie, cu deosebită solemnitate.

În prezența I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea, asistat de pr. Mihail Bulacu, consilier referent cultural și înconjurat de profesorii Academiei, d-nii: Const. Brăiloiu, rector și titular al catedrei de istoria muzicii și folklor; I. Popescu-Pasărea, care predă muzica bisericească orientală; Ioan Livescu, literatură română și dicțiune; Ioan Chirescu, teorie și solfegii ale muzicilor comparate; Gh. Folescu, canto și Vasile Popovici, cânt gregorian și orgă (lipsind câțiva profesori), pâr. Vodă, parohul bisericii Sf. Nicolae-Vlădica, a făcut slujba sfeștaniei, cu răspunsuri date de elevii Academiei.

D. Const. Brăiloiu, rectorul, a rostit, apoi, cuvântul prin care declară deschise cursurile Academiei de muzică religioasă, pe anul 1934-1935.

Cuvântul I. P. S. Patriarh

Academia de muzică religioasă — a spus I. P. S. Patriarh — are un scop înalt și frumos și corespunde unei mari necesități de ordin cultural-muzical în biserica patriarhatului româ-

ricii ortodoxe și înțelegător al suferințelor umane.

Preotul Mihail Șerpoianu, puținel la statură, firav și slăbuț, dar pe atât de mare și bun la suflet, a creiat din nimic o mare operă social-religioasă în cartierul C. F. R. din Grivița, unde curente cele mai dizolvante și mai extremiste fărâmițau credința și nimiciau vieța morală a unei mahalale mărginașe și uitată de autoritatea lumească. Aci se încrucișau în plină libertate și concurență secta: adventiștilor, a pocăiților, a evangheliștilor, a tudoriștilor, la care se mai adăogau diverse curente social-anarhice.

Prin sârguința și elanul său neînduplecat: Biserica Podeanu — numită așa după numele primului donator — clădită din voința emoționată a lucrătorilor ceferiști, se ridică într'un adevărat monument de artă, ce a costat aproape 6.000.000 lei, și care întruchipează în sine ca

nesc. Dar, durere: represiunea financiară a vremii astupând oarecum izvorul trebuințelor noastre materiale, a făcut ca, până acum, programul școlii să fie întrucâtva știrbit. Profesorii Academiei, cu un salariu, care nu se poate numi nici bacșiș, au făcut, totuș, sforțări lăudabile spre a menține nivelul studiilor cât mai înălțat.

Mulțumim profesorilor care, cu mari jertfe, au răzbit, prin munca și priceperea lor, vremurile grele ce trăim. Mulțumim lui Dumnezeu că, în sfârșit am fost înțeleși de cârmuitori și s'a asigurat, deși nu într'o măsură suficientă, existența acestei Academii, prin trecerea în bugetul țării a cheltuelilor necesitate de funcționarea ei. De-acum profesorii vor munci, de sigur, cu și mai multă râvnă, făcându-și orele regulate, întrucât li s'a dat măcar un început de siguranță că strădania nu le va fi în zadar.

Dar, ca Academia aceasta să corespundă pe deplin așteptărilor noastre, d-nii profesori sunt rugați să dea tineretului care studiază și directive de ordin educativ. Tineretul universitar în care se prenumără și elevii acestei Academii, este cuprins ca de-o adevărată epidemie socială, ce bântuie în toată lumea. Se constituie, ai zice, în soviete, ca să dea el, directive celor puși să-l învețe. În loc să primească, vrea să dea el sfaturi și îndrumări de viață.

un simbol în piatră marele suflet al colectivității parohiale. Biserica a devenit neîncăptoare pentru marea mulțime însetată de cuvântul dumnezeesc. O foaie de zidire sufletească „*Muncitorul creștin*“, răspândește lumina Evanghelei în sufletul lucrătorilor.

Am găsit pe preotul Șerpoianu într'o zi de lucru spre asfințit de soare în mijlocul adulțelor cu care făcea ora de evanghelizare, coruri, rugăciuni, sfaturi, etc. Abia terminată ședința cu școala de adulțe, S. Sa trecea apoi la prezidarea comitetului de bătrâne, spre a continua în urmă cu adunările de copii, femei și bărbați. Formați astfel, mulțimea de credincioși, cunoscând în întregime serviciul liturgic ia parte activă — cântând în cor — dela început pân'la sfârșit. Rezultatul acestei opere de misionarism e că de două ori pe an: la Paști și la Crăciun se împărtășesc, după o săptămână de specială pregătire, între 700—800 bărbați și femei.

Am avut de pildă, de completat, vara aceasta, locul de dirijor al corului dela capela românească din Paris. Eu nu sunt muzicant. Dar am cerut sfatul cunoscătorilor, cari mi-au indicat persoana aptă să ocupe acel loc. Fiindcă se cere o pregătire specială celui care, în inima civilizației apusene, în Parisul luminat, unde catolicismul își înflorește valorile lui, va trebui să dirijeze cântecul acordic, în grai românesc, al liturghiei din biserica ortodoxă. Absolvenții acestei Academii au protestat, însă, chiar prin presă, că acel ales n'a fost din rândurile lor.

Aștept, așa dar, dela profesori ca absolvenții Academiei noastre să aibă pe lângă temeinicia lor învățatură muzicală religioasă și o educație în spirit religios.

Cu această nădejde eu binecuvintez începutul noului an de studii al Academiei de muzică religioasă.

D. prof. I. Popescu-Pasărea a rostit următoarele:

Prezența I. P. S. Voastre în mijlocul nostru e o sărbătoare. Academia a trecut prin momente critice. Era, totuș, o datorie pentru noi, profesorii, ca la îndemnul și năzuința I. P. S. Voastre să răspundem cu toată bunăvoința, muncind cu abnegație spre a ține cât mai luminoasă făclia învățaturii în această Academie. Muzica bisericească, atât de înfloritoare în trecut, dela o vreme căzuse în desuetudine. Dar I. P. S. Voastră, ca și mare mitropolit Dionisie Lupu, care în jurul anului 1820 a ajutat pe înflă-

căratul muzician Macarie ieromonahul să înființeze școală de muzică bisericească românească, tot pe lângă această mitropolie a Bucureștilor, așa ați sârguit să completați și să amplificați, în pas cu progresul vremii, învățământul muzical religios, la noi, creind acest înalt institut de studiu al cântului creștin. Muzica este azi mai necesară ca oricând, în biserică. Ea cere, însă, un studiu mai aprofundat, și e necesară, mai ales, unificarea ei în hotarele lărgite, pretutindeni unde răsună grai românesc. Lucrul acesta trebuie să pornească de aici din Academie.

Noi, profesorii, vă asigurăm că ne vom face întreaga datorie spre a corespunde bunelor năzuinți ale I. P. S. Voastre.

D. Miclea, elev în anul II, a spus:

Societatea studenților acestei Academii m'a însărcinat să vă exprim recunoștința pe care v'o datorează ca întemeietor și ocrotitor al ei.

Vă asigurăm că avântul nostru nu va lipsi nici odată spre a urma cu toată dragostea cursurilor atât de frumoase care se predau aici.

Asigurăm de tot devotamentul pe d-nii profesori cari se străduiesc să ne lumineze și să ne inspire cultul deplin al tradiționalei noastre muzici bisericești.

Rugăm pe Dumnezeu să vă dăruiască sănătate pentru propășirea acestei unice școli în toată lumea ortodoxă.

I. P. S. Patriarh a prezidat, la urmă, un consiliul profesoral, în cancelaria Academiei.

Această unitate de credință a dat naștere unui model de organizare creștină a vieții sociale. Ea ne reamintește timpurile primare ale Creștinismului, unde grija pentru cel nevoiaș preocupa atât de mult comunitatea creștină, încât ea organizează un amănunțit sistem de asistență socială, cu acea casă de ajutor comună — arca — ce avea să satisfacă diferitele nevoi ale societății. Se cunoșteau greutățile fiecărei familii în parte. Cei aruncați în închisoare pentru mărturisirea credinței erau cercetați și răscumpărați, cei bolnavi îngrijiți, cei morți îngropați, cei în lipsă ajutați.

Sistemul impusese și păgânilor. Impăratul Iulian Apostatul se silește a-l introduce și în păgânism, fără a da roadele pe care le avem în creștinism.

Și la „Puțul lui Crăciun“ există o contabilitate amănunțită, un registru cu fișa sufletească și de ajutorare a fiecărui credincios.

Opera social-creștină culminează aci în „Cantina săracilor“, ce funcționează pe lângă această biserică și la care lucrează peste 48 de persoane — creștini convinși — în mod absolut gratuit.

Astfel, 18 femei sunt orânduie, câte 3 în fiecare zi din săptămână, pentru a găti la bucatărie mâncarea săracilor. Alte 6 femei pe zi pentru curățenia vaselor și aranjarea bucătăriei, după ce s'a dat mâncarea la săraci. Două persoane în fiecare zi aduc alimente din diferite case creștine, care au subscris zilnic pentru ajutorarea cantinei. Alte două persoane aduc pâinea dela brutăriile care au donat-o.

Și așa este împărțită munca pentru Domnul între aceste 48 de persoane, ce activează în jurul operei bisericești.

Săracii vin zilnic cu coșurile și vasele lor spre a lua mâncarea acasă și pentru ceilalți membri ai familiei lor, hrănindu-se în realitate zil-

SARBATOAREA CREȘTINA A MUNCITORIMII C. A. M. ȘI C. F. R. LA PUNEREA TEMELIEI BISERICII „BELVEDERE“ DIN CAPITALĂ

În cartierul manufacturii de tutun „Belvedere“ a avut loc o impresionantă manifestație religioasă a muncitorimii din acel cartier, muncitorime aparținând atât regiei, cât și căilor ferate române.

Solemnitatea a fost prilejuită de punerea pietrii de temelie a bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel“ — biserică ridicată până la acoperiș în cartierul regiei din contribuția muncitorimii.

Ridicarea acestei biserici are o deosebită însemnătate, ea însemnând de fapt strălucita încoronare a apostolatului misionar al părintelui Petru Serpe — care a câștigat încrederea și sufletul masselor muncitorești, trezind printre ei un puternic curent de viață religioasă.

Procesiunea

Solemnitatea a început la ora 11 dimineața, printr-o impunătoare procesiune, care a pornit dela capela regiei — până la locul bisericii, având în frunte școalele cartierului și grădina de copii mici a regiei, care a intonat pe tot parcursul cântări religioase.

Venea apoi soborul de preoți cu P. S. arhiepiscopul Platon Ciosu și apoi I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea; d. inginer C. Hoiescu, președin-

tele consiliului C. A. M.-ului; d-nii ing. St. Stănescu, ing. Stelian Râpeanu, ing. Moisiu, conducătorii regiei, d-na Maria Pillat, d-na dr. Popp; d-nii Aurel Marinescu, prof. arh. Dumitru I. Traianescu, ing. C. Luculescu, subdirector Petrini, pr. prof. Bulacu, arhim. Galaction Gordun, avocat Popescu, consilier comunal al sectorului IV Verde.

Serviciul divin

Biserica este ridicată până la acoperiș după planurile întocmite de d. prof. arh. Dumitru Socolescu.

Serviciul divin a fost oficiat de P. S. arhiepiscopul Platon Ciosu, vicarul sfintei patriarhii, secondat de pr. Zamfir Popescu, protoereu și de preoții Train Vintilescu, Ion Mușățeanu, Petre Serpe, Mih. Serpoianu, Teofil Ionescu, Ciocoiu și diaconii sfintei patriarhii.

Binecuvântarea a dat-o I. P. S. Patriarh, iar piatra fundamentală a fost zidită de înaltul ierarh, de d. ing. C. Hoiescu și de o lucrătoare, în timp ce muncitorimea suită pe ziduri arunca bani pentru a fi îngropați la temelia bisericii.

CUVÂNTAREA I. P. S. PATRIARH

Intr-o inspirată și frumoasă cuvântare, I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea a relevat însem-

nic prin biserică, dela 200 suflete în sus — în mod gratuit.

După arătarea registrelor parohiei, se cheltuește în fiecare an peste 100.000 lei cu această cantină, bineînțeles aci intrând și toate donațiile¹⁾.

Lucrarea nu s'a terminat aici. Opera „Samaritanului milostiv“ posedă și un dispensar medical, instalat în subsolul casei parohiale, deschis numai Dumineca și sărbătorile.

Doctorul Gruia — un medic cu suflet de creștin — consultă în mod gratuit pe orice credincios al acestei biserici, care se prezintă cu un bilet stampilat dela părintele paroh.

Dacă bolnavul este absolut sărac, i se dă și medicamente gratuit; iar dacă este cazul să fie internat în spital, se intervine prin parohie și se internează mult mai ușor.

Biserica n'a uitat nici cazurile de nenorociri, într-o secție de ajutor mutual oferă pentru înmormântare 300 lei oricărui membru, care plătește 20 lei lunar, timp de 10 ani, iar ajutoare se dă după orice vechime ar avea.

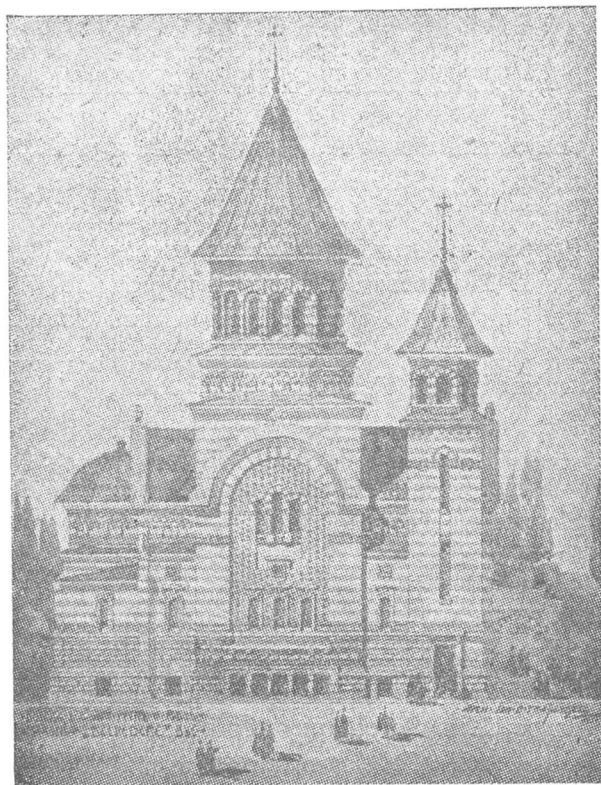
Bătrânii sunt și ei repartizați pe la câte o familie, care-i îngrijește și nu devin astfel o povară pentru societate.

Ofrandele se adună din enorie și fiecare își încredințează cu toată inima darul său, într-o cât e convins că merge la destinația sa.

Ținând însă socoteală că acest cartier este compus aproape numai din lucrători, înțelegem de ce opera de asistență socială devine aici o adevărată minune, fiindcă ea e întreținută de oameni săraci pentru ajutorarea săracilor.

În opera sa socială, preotul este secundat de comitetul celor 89 de persoane: bărbați și femei, dintre care: 11 au în grijă dispensarul medical, 64 de persoane, între care 50 de femei

1) Vezi aceste date în rev. „Apostolul“ din 15 Aprilie 1931.

Schiștea Bisericii muncitorimii.

nătatea deosebită a înălțării acestei biserici într'un cartier și de către muncitorime.

Cu câțiva ani în urmă — cartierele muncitorști din Grand și Grivița semănau cu câmpurile înțelenite acoperite de spini și pălămidă. Vieața era aspră și grea, fiindcă oamenii pierduseră pe Dumnezeu. Trebuia un grădinar care

îngrijesc de cantina săracilor, iar 14 inși sunt antenele informatoare și strângătoare ale preotului.

În alte părți, preoții se plâng contra comitetelor numeroase, care-i șicanează și-i terorizează, pe când aici, din contra, ei se armonizează în modul cel mai ideal la o operă de integrală realizare a Creștinismului individual și social pentru împlinirea suferinții umane.

Iată minunea socială dela „Puțul lui Crăciun”.

* * *

Vrednică de remarcat este de asemenea activitatea economico-cultural-religioasă, ce se desfășoară la Cărămidarii-de-Jos.

Cărămidarii-de-Jos cu căminul său moral, cultural și economic, condus de vrednicul preot Gh. Păunescu, rămâne un model de activitate social-creștină.

Prof. Șerban Ionescu

(va urma)

să curețe în acest ogor însălbăticit și să sămene cuvântul divin al Evangheliei. Acel om care a isbutit să redeștepte în sufletele voastre odată cu binefacerile credinței și virtuțile străbune ale neamului nostru, a fost părintele Petru Serpe.

Vă găseați iubiții mei fii duhovnicești, în situația slăbănogului de pe malul lacului Siloanului, care de zeci de ani aștepta să fie ajutat să intre în apele mântuitoare, în clipa coboririi Duhului Sfânt. Și ar fi așteptat mult dacă n'ar fi venit însuș Mântuitorul să-l vindece, spunându-i apoi cuvintele simbolice: „Poți să-ți iei patul, dar să nu mai păcătuiești”.

Părintele Serpe și-a înțeles rolul misionar și v'a adus pe Mântuitorul. El a început prin a câștiga sufletul copiilor și v'a câștigat apoi pe d-voastră părinții. Iar d-voastră și vrednicii d-voastră conducători, lați înțeles și ajutat, pentru care rog pe Dumnezeu să vă binecuvinteze în opera voastră.

ALTE CUVÂNTĂRI

D. ing. C. Hoiescu, președintele consiliului regiei autonome a monopolurilor statului a spus: Clădirea acestui sfânt și măreț locaș, din contribuția în cea mai mare parte a lucrătorilor manufacturii de tutun din „Belvedere”, este o pildă vorbitoare de ceea ce poate înfăptui solidaritatea muncitorească atunci când este pusă în serviciul unei cauze frumoase și bune.

Rugăciune pentru mântuirea sufletului.

*Prea Curată Maică, pururea Fecioară,
Sufletul din mine nu-l lăsa să moară,
Ci revarsă, Sfânto, peste el, de sus,
Mila Ta cea mare, mila lui Iisus !..*

*Ingeri împrejură-mi fă să se adune,
Să-mi arate calea către cele bune,
Să mi îndrepte pașii pe cărarea milei,
Și la ceasul nopții, și la ceasul zilei !..*

*Să gonească toate duhurile rele
Ce pândesc în drumul viețuirii mele,
Bietului meu suflet să-i dea viață nouă,
Să răsfrângă cerul ca un bob de rouă !..*

*Frânt de umilință, cu adânci suspine,
Sufletu-mi la tine vine să se'nchine:
Mila Ta din ceruri peste el coboară,
Maica Prea Curată pururea Fecioară !*

Vasile Militaru

În numele Casei autonome a monopolurilor, pe care o reprezintă, vă aduc toate cuvintele de laudă pentru inițiativa și jertfa făcută pentru această clădire durată și închinată lui Dumnezeu și vă făgăduim că vă stă într'ajutor ca să duceți la bun sfârșit această faptă mare și bună.

D. inginer *Stelian Râpeanu*, directorul regiei, a arătat binefacerile pe cari le-a adus serviciul cultural-religios înființat de regie, spiritualizând vieța muncitorimii.

D. *Aurel Marinescu*, directorul salarizării C. A. M.-ului, a reliefat că ridicarea bisericii lângă vechiul așezământ de cultură și binefacere pentru popor al marelui patriot Dinicu Goleșcu — care la 1826 publica „Pilde bisericesti“, înseamnă reînvierea unei sănătoase tradițiuni de religiozitate și patriotism.

Din partea episcopilor d. *Stelian Iordăchescu* a arătat că ridicarea bisericii desăvârșește opera creiată de d. ing. Teodorescu, creatorul cartierului Regiei.

În numele muncitorilor a vorbit frumos și simțit d. *Aurel Marinescu* aducând legământul

lor față de biserica strămoșească prin care ni s'a păstrat ființa etnică.

Părintele *Petre Serpe*, a spus: Propovăduiesc de șapte ani cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul d-voastră și mărturisesc că am găsit în d-voastră muncitorii neînțeleși, adevărate suflete creștine și românești.

Am isbutit astfel să clădesc întâiu biserica în sufletele d-voastră și după aceea ați clădit-o d-voastră din piatră, cărămidă și mai ales din dragoste curată față de Dumnezeu. A mulțumit apoi tuturor sprijinitorilor.

Masa lucrătorilor

S'a dat apoi o masă la câteva sute de lucrători. În timpul mesei câțiva vorbitori au mulțumit conducătorilor regiei, părintelui Serpe și episcopilor bisericii și anume Emanuel Nicolau, Stelian Iordăchescu, Dumitru Avram, Sava Grigoriu, Dumitru Bogdan.

G. L.

DIN NECAZURILE NOASTRE PASTORALE

Din atâtea iată unul de pildă: *învățământul religios în școala primară*. Când prin lege s'a permis preoților să intre în școala primară ca să predea acest învățământ, pentru cei cari-și dau seama cât bine aduce aceasta pentru munca noastră pastorală, a fost cea mai mare bucurie, când însă am trecut la faptă vedem că întâmpinând atâtea piedici, cari înseamnă tot atâtea necazuri.

a) O parte din învățători nu privesc cu ochi buni această măsură și chiar dacă te primește în școală te fac să nu te ridici cu nimic deasupra muncii lor la acest obiect, mărginându-te numai la învățământul teoretic, când este vorba de cel practic—partea cea mai însemnată—la care ai nevoie și de concursul lor, nu numai că nu ți-l dau dar te și împiedică pe tine ca preot. Căci ce folosește că am predat un an întreg copiilor acest învățământ, în clasă, dar tot în acest an școlar ei n'au venit la sf. biserică cu școala decât în trei sau patru sărbători cel mult?

Să-i aduci singuri nu poți că le trebuie supraveghetori să-i pui sub altă supraveghere de pildă îi jignești, și nici nu-ți dau vole

să-i aduci decât sub conducerea unuia din ei, cari nefiind obișnuiți cu datoria creștinească de a veni la sf. biserică, nu-l așa cum am arătat mai sus. Bine că eu am alte mijloace să-i aduc pe copii la această datorie, dar cea mai ușoară cale este aceasta care se nesocotește.

b) Sf. Sinod a făcut o programă analitică a aprobat, mi se pare, și editarea a câtorva manuale pentru învățământul religios, nouă preoților ne-au venit ordine ca să ne conformăm acestei programe, ni s'au recomandat manuale dar este destul atâtea? Nu știu revizoratele, dar direcțiile școalelor primare nu au nici-o cunoștință în acest sens. Și atunci când te prezinți Directorului cu programa sf. Sinod, când la începutul anului îl rogi să adauge la costul cărților și costul manualului de religie saltă din umeri spunând că nu are cunoștință. Așa că trebuie mult să te necăjești ca să-l convingi dacă este om de înțeles dacă nu îți arată frumos vechea programă și atunci rămâi fără program și cu programa sf. Sinod neexecutată.

c) Ce să mai spun de greutatea pe care o întâmpinăm la aranjarea orelor pe cari

*

de multe ori ți le pun în zile și ore când nu le poți executa din cauza celorlalte îndatoriri pastorale.

Noi preoții ne-am luat această sarcină pe umeri în mod gratuit și încă cu mare bucurie, dar ca la această bunăvoință a noastră să ni să răspundă în felul acesta nu înțelegem. Totodată noi nu înțelegem să facem stat în stat în școala primară dar nici așa ca folosul muncii noastre să nu se mărginească decât la binele învățătorilor că i-am trimis la plimbare 2 ore pe săptămână de fiecare clasă. Ori suntem puși în drepturile noastre ca să predăm învățământul religios în școala primară cum se cade ori nu-l mai predăm. Așa cum îl predăm acum, — fără

să exagerez — îl predăm cu un compromis și acesta ne va costa foarte mult. Nu trebuie să uităm că între cei cari așteaptă ca rezultatul muncii noastre să nu-și dea roada așteptată la această muncă, ca apoi să ne scoată ochii sunt tocmai frații învățători în cea mai mare parte. Deaceia noi preoții trebuie să luăm în seamă foarte serios această sarcină ce ni s'a dat, să intrăm toți în școalele primare. Și atunci înalta noastră stăpânire bisericească să plece auzul spre plângerile noastre și o rugăm foarte respectuos să le asculte, să nu așeze în drepturile noastre la predarea învățământului religios.

Altfel muncim degeaba și-i păcat!

Pr. I. N. Oporoiu.

MUNCITORIMEA ȘI BISERICA

Adevăratul creștin nu-i mulțumit decât atunci când și-a putut face în tihnă ruga către Celatotștiutorul și Atotfăcătorul. Numai biserica inobilează sufletul, numai biserica ne dă puterea de muncă, numai biserica ne schimbă patimile, numai biserica ne dă iertarea de păcate.

Poporul român a fost întotdeauna credincios; numai credința l'a păzit de toate relele; de și dușmanii neamului nostru au încercat să lovească și să slăbească puterea credinței în Sf. biserică a noastră ortodoxă.

Încercarea zadarnică, deoarece cu cât loviturile au fost mai mari, cu atât scânteia credinței a țâșnit și strălucit mai cu putere.

Până și sectele religioase, — cari nu sunt altceva decât adunări de rătăciți, — au început să dispară, iar adepții lor urcă smeriți și păciți treptele sfintelor locașuri ale Casei Domnului.

A fost și aci un vânt năprasnic de rătăcire, Dumnezeu însă a luminat mințile și din rătăcirea lor, după pocăință, a ieșit darul măreț al muncitorimii, demn de laudă, *pildă între pilde*: ridicarea unui sfânt locaș unde această muncitorime să asculte sfintele slujbe și să înalțe către Cel de sus rugile lor, pentru familie, pentru țară, pentru prea sfântul Patriarh și pentru Rege.

A fost dat ca numai la câțiva pași de locul unde boerul Dinicul Golescu a ridicat un „pen-

sion de fete pe moșia Belvedere“, a fost dat ca pe fosta moșie a acclora ce publicase în românește la 1826 „Pilde bisericești“ să se așeze azi din munca brațelor de muncitori români, temelia solidă a unui sfânt locaș.

Instituția ce vă patronează, iubiți muncitori, vă adăpostește în orele de lucru într'o clădire, care din ce în ce ia proporții mai mari, pentru orele de odihnă v'a făcut acest cartier unde sunt ridicate 100 clădiri cu 223 apartamente cu 1120 camere în cari locuiesc 316 capi de familie cu 1.200 persoane.

Pentru orele de recreație v'a amenajat un parc de 20.000 m.p. suprafață, pentru tineret a făcut un teren sportiv cu 17.000 m.p. suprafață, iar pentru clipele de reculegere v'a donat un teren pe care în locul troiței, unde copilașii dela grădiniță, însoțiți de inimosul Părinte Serpe, aduceau flori și făclii în săptămâna mare a Paștilor, voi, drept recunoștință, ați luat inițiativa ridicării aceste simple biserici, a cărei sfințire ar fi de dorit să fie cât mai curând.

Să dea Dumnezeu zile îndelungate inițiatorilor, iar credincioșilor ce se vor ruga în această biserică, să le asculte cel de sus ruga lor; iar acum pentru ca această zi de mare sărbătoare pentru muncitorime să fie și un prilej de semn de dragoste.

Aureliu Marinescu
Directorul asistenței sociale al muncii
și al salarizării C. A. M.

„CULTUL PATRIEI“ A AŞEZAT O CRUCE LA MORMÂNTUL EROULUI NECUNOSCUȚ

În cadrul de procesiune, asociația patriotică „Cultul Patriei“ a așezat la mormântul Eroului necunoscut, o cruce.

La solemnitate a asistat un numeros public.

După oficierea unui scurt serviciu religios de preotul D. Georgescu-Dușumea, crucea, care este opera sculptorului Dimitriu-Bârlad, a fost sfințită.

Un delegat al „Cultului Patriei“ a așezat pe mormântul eroului o frumoasă jerbă de flori.

*Cuvântarea d-lui prof. Marin Șlefănescu
președintele asoc. „Cultul Patriei“*

Cu prilejul acestui praznic, ne-a ajutat bunul Dumnezeu să așezăm și o cruce, — simbol al Creștinismului, — sub candela ce arde la mormântul eroului necunoscut.

Este, deci, o zi de sărbătoare, pentru neamul nostru, românesc și creștinesc.

Și trebuie ca toată vorba noastră de acum, aici, să fie o reculegere spirituală a neamului nostru, față de josnicia materialistă în care ne zbatem în viață de toate zilele. Căci așa se cuvine în zi de sărbătoare, mai ales la mormântul ce întrupează pe eroul împlinitor al visului nostru de veacuri. Unirea tuturor românilor.

În mersul vieții sale, neamul nostru a prins să fie creștin prin excelență: Cu fruntea senină de Hristos, dar încununat cu spini ca un Hristos ce-și ducea crucea pe calvar pe muntele Golgota. Dintru început, năzuința lui, dorul lui, idealul lui, au fost sfânta învățătură creștină, iubirea, bunătatea, noblețea: Prin naționalism, să îplinească el legea creștină a lui Dumnezeu pe acest pământ. Dar dintru început l-au năpădit streinii, cari i-au sădit în suflet răutatea, pisma, neunirea. Și totuși la răscruci de vremuri grele s'au ivit pristavi cari au vestit mântuirea. Și au venit mântuitorii.

Așijderea și noi acum. Să priveghiăm. Să fim apostoli, și mucenici să fim, ai unor zile mai bune, ce vor să sosiscă, ce trebuie să sosească.

Ci te reculege, neam român și neam creștin. Să nu fii tot mai mult înzăbrănit în jale și să nu cazi tu în nevolnicie, și să nu fii tu rob, iobag, sub oblăduiri străine, lovit de băjenie în frumoasa, în bogata, în mândra ta țară. Și toată sânguința, toate străduințele tale să fie într-o izbăvire.

Dar cum? Nu te dojenește gândul să stai în nepăsare, când dușmanii uneltesc împotriva unității tale, — unitate dată ție de Providență, prin jertfa vitejilor tăi fii?

Ci te reculege, neam român și neam creștin. Și să răsune încă odată, să răsune de iscoavă, și de istov, să răsune bărbătescul cântec: *Deșteaptă-le române!*

C R O N I C A I N T E R N A

C U L T U R A L E

Ortodoxismul, cultura și națiunea română.

*Din cuvântarea d-lui Sextil Pușcariu
la F. O. R.*

„Cultura nu e o marfă de import și ea nu poate deveni o forță creatoare decât atunci când se dezvoltă pe solul din care a răsărit. Ceea ce ne trebuie acum când întregul popor românesc a ajuns să se desvolte în plină libertate, este mai degrabă o emancipare spirituală de sub tutela străinătății, căreia prea mult timp i-a fost tributară gândirea noastră și al cărei prestigiu e-

xagerat amenință să ne înăbușe originalitatea noastră etnică. De sigur că civilizația și cultura se întregesc una pe alta, în apusul scutit de invaziile hoardelor pustietoare, revărsate din stepele Asiei. Civilizația și cultura au ajuns chiar să se confunde una cu alta, atât de mult, încât sunt limbi, ca cea franceză, care le numesc cu un singur cuvânt. Învățând pe om să-și potolească instinctele ancestrale și să se supună legilor sociale, civilizația a făcut agreabilă viața în societate, punând în aplicare practică cunoștințele agonisite prin cultură, deprinzând pe om să iubească munca și să prețuiască avantajile organizației, l-a dus la acele progrese tehnice care-i dau în mână arme, din ce în ce mai perfecționate, în lupta cu forțele naturii. Dar aceste forțe sunt diriginte de o putere superioară, care n'a dat omului numai rațiunea ca să le apropie și să și le aservească, ci și sufletul capabil să simtă măreția armoniei veșnice, ce stăpânește natura. Pentru ca tăria morală să-și

plece cucernic genunchii în fața lui Dumnezeu, civilizația a produs bună starea și prosperitatea, deprinzând pe om la viața agreabilă și confortabilă, dar agrementul și confortul au produs luxul și desfrâul, cărora se închină toți gangsterii, fiii civilizației moderne. Fericirea n'o poate da decât cultura noastră milenară, care nu s'a dezvoltat în apus, în orașele cu stradă obișnuite, ci în satele cu spor binecuvântat, în copii și în cătunele cu casele risipite, în care simțul de solidaritate rămânea restrâns și poririile individualiste nu erau îngădite de necesități sociale de ordin mai înalt. Belșugul turmelor și bogăția pământului, chiar când roadele lor se strângeau pentru alții l-au făcut pe român darnic și lipsit de acel simț de prevedere, care te scutește de surprizele grele ale zilei de mâine, dar care degenerază la atâtea alte popoare în zgârcenie, meschinărie și neospitalitate.

Numai grefată pe cultura care izvorăște din structura etnică a unui popor, din concepțiile lui filosofice, dictate de mizeria în care se închină de o mie de ani, și câștigate printr'o lungă experiență, cu ecouri din cele mai îndepărtate timpuri, civilizația poate fi o binefacere. Altminteri ea distruge adesea bunuri culturale de cea mai mare valoare. Aceasta se vede tot mai la noi, unde nepotrivirea între civilizația orășenească a occidentului neadaptată în mod treptat culturii noastre de esență sătească, a produs acel desechilibru care dă orășanului român o inferioritate în ceea ce privește forța și calitățile morale față de țaran. Suntem adânc convinși că acest neajuns nu poate fi tămăduit decât de biserica strămoșească, care, în toate timpurile s'a identificat cu structura noastră sufletească și a patronat cele mai multe și mai importante manifestări culturale în trecut. De aceea, „Frăția ortodoxă română“ și-a îndreptat activitatea în deosebi spre orașele noastre, chemând din nou la altarul strămoșilor pe cei ce s'au îndepărtat de el, atrași prea mult de himele unei civilizații ce le-a distrus în parte fondul sufletească sănătos.

Acțiunea noastră va fi încununată cu atât mai mult succes, cu cât porțile bisericilor vor fi mai largi deschise pentru cei ce caută mângâiere și cu cât preoții noștri nu se vor mulțumi ca credincioșii să vină în casa Domnului, ci își vor căuta parohienii acasă la ei, spre a aduce echilibru în suflete turburate, reconfort în nămgâiere pentru inimi șovăelnice.

Biserica noastră drept credincioasă nu poate fi o instituție inertă, întemeindu-și dreptul de existență numai pe trecutul ei plin de glorie, ci ea trebuie să devină din ce în ce mai activă, mai militantă. Gânduri imperialiste sunt străine ortodoxiei. Aceasta nu însemnează însă că ea poate rămâne indiferentă față de tendințele tot mai accentuate ale eterodocșilor de a face prozelitism și de a-și întinde puterea pe socoteala noastră. Nu numai în drept indiscutabil de legitimă apărare ne silește să stăvilim aceste încercări, ci și convingerea noastră nestrămutată că apărând biserica noastră dreptmăritoare, apărăm însuși statul român și slujim ideea națională ce trebuie să rămână cel mai puternic suport al lui. Națională cu adevărat, nu poate fi decât biserica ce s'a născut deodată cu poporul nostru și s'a identificat totdeauna cu aspirațiile lui, care nu așteaptă ca să-i vină cuvântul de ordine de dincolo de hotarele țării. De aceea, e bine s'o știe toți, și mai ales cei ce pe căi insidioase în timpul din urmă și fățiș, încearcă să ridice pretenții absurde și contrare intereselor românești, că noi cei dela Frăția ortodoxă română suntem hotărâți să veghem cu toată energia ca nimic să nu fie știrbit din drepturile noastre de biserică dominantă. Această dominație a ortodoxiei, înscrisă în actul constituțional de înțelepciunea conducătorilor noștri, e dictată de interese superioare și eterne de ordin național — și în privința ei nu există revizionism și încălcare de hotare — toate celelalte învoeli, acorduri, concordate și pacte încheiate din oportunism momentan, sunt vremelnice și pot fi denunțate și revăzute“.

Memoriul Preoților din Capitală către Ministerul Instrucțiunii în chestiunea respectării repausului duminical.

Domnule Ministru,

De câțva timp apar printre spectacolele de cinematograf înștiințări că Duminecă dimineața între orele 9-13, se dau spectacole cu prețuri reduse pentru copii, cu filme culturale, cu autorizația Onor. Ministerului de Culte. Apoi la sala „Dalles“ și poate și în alte părți se organizează la aceleași ore spectacole cu caracter cultural — însoțite de conferințele unora dintre profesorii diferitelor școli din Capitală. Pe lângă aceasta, elevii cari sunt cercetași sunt chemați Duminecă dimineața — după cum vedem prin

gazete — pentru excursiuni și exerciții cercetășești. Duminecă de dimineață se fac și adunările generale ale Comitetelor școlare, precum și serbările școlare.

Pentru noi creștinii ortodocși, Sf. Liturghie este supremul act de cult. Nu poate fi vorba de adevărata îndrumare religioasă și sfințire a vieții fără participarea la Sf. Liturghie.

Învățământul religios și toate îndrumările morale neînsoțite de cult și necristalizate în tradiții sfinte, nu dau roadele pe cari le așteptăm.

În general intelectualitatea noastră n'a prea fost nici înțelegătoare, nici prea respectuoasă cu tradițiile și cu instituțiile fundamentale ale neamului. Vreme de decenii nu s'a înțeles și nu s'a prețuit îndeajuns nici limba, nici postul, nici obiceiurile, nici jocurile românești, nici nimic din ceea ce alcătuia caracterul specific al culturii noastre.

Și cultura, cultura adevărată, fără tradiții adânci, pe cari să se fundeze echilibrul sufletească este o vorbă fără conținut.

Opinia publică și bunul simț comun s'a sesizat de aceste abateri dela comandamentele tradiției noastre sfinte și suntem adesea stăruitor și muștrător întrebați de ce nu intervenim pentru îndreptare. Această opinie publică simte că orizonturile morale nu i se mai pot limpezi decât prin revenirea la matca vieții sale zăgăzuită de Biserică și de tradiție.

Intră în cadrul datoriei noastre de preoți ca să îndrumăm tineretul spre Biserică, pentru că noi știm puterea sfințitoare a Jertfei divine, ce se săvârșește în toate Duminecele și sărbătorile la Sf. Liturghie. Intră de asemeni și în cadrul datoriei noastre de moralizatori ai poporului, și stăruim pentru aceasta, căci noi știm nu numai valoarea principiilor evanghelice, și nici nu mai din experiența de două ori milenară a poporului nostru, dar nu ignorăm nici faptul că cele mai înaintate popoare pe scara culturii respectă astăzi cu sfințenie desăvârșită Dumineca și ceasurile de rugăciune.

Intr'adevăr, cinematograful, pedagogic întrebuintat, este un minunat mijloc de cultură. Noi suntem de părere însă că aceste reprezentări se pot face sau Sâmbăta după masă, sau — ceea ce-i cu mult mai bine Duminecă, între orele 14—18. La fel și pentru adunările și exercițiile cercetășești. Asemenea și convocările Adunărilor Generale ale Comitetelor școlare, precum și serbările școlare.

Alături de Biserică, în primul rând școlai îi revine datoria de a lupta pentru fortificarea morală și adâncirea vieții religioase a tineretului generației.

Vă rugăm, așa dar, Domnule Ministru, ca d-voastră care înțelegeți și prețuiți grija și dreptatea noastră, să luați măsurile ce veți crede de cuviință pentru a se interzice tot ceea ce poate împiedica și prejudicia educația religioasă a tineretului.

MIȘCAREA MISIONARĂ

În Protopopiatul I. T.-Măgurele

Duminecă, 28 Octomvrie a. c., s'a ținut în parohia Dracea o foarte frumoasă adunare creștinească.

Încă de Sâmbătă după amiază, au venit, cete, cete, creștinii din satele: Vânători, Vișoara, Secera, Olteanca, Putineiu, Florica, etc.

Păr. *Protopop Metodie Popescu*, însoțit de râvnitorii creștini I. Gr. Opreșan și Paschia din asociația „Oastea Domnului“ vin să înmulțească numărul credincioșilor și să aducă luminare și îmbărbătare.

La ora 5 se începe serviciul Utreniei.

Oficiază: păr. *Protopop*, păr. *B. Dumitrescu*, pr. *Th. Ghinea*, pr. *I. Sârbu*, etc. Biserica este plină de credincioși.

După slujbă, păr. *Protopop* arată credincioșilor rostul acestor adunări creștinești. Aduce binecuvântarea *I. P. S. Patriarh*, însuflețitorul și sprijinitorul tuturor acțiunilor ce tind la întărirea și ridicarea Sf. noastre biserici.

Dă cuvântul apoi d-lui *I. Gr. Opreșan* care vorbește despre „Maica Domnului“. În cuvinte însuflețite, pline de evlavie și adâncă învățătură creștină dovedește temeinicia învățăturii ortodoxe.

În cântări duhovnicești, creștinii se îndreaptă spre odihnă la căminele lor, luând spre găzduire și pe ceilalți creștini veniți din sate mai depărtate.

A doua zi de dimineață vremea se arată frumoasă. Grupe mari de creștini se îndreaptă spre

biserică. Creștinii din „Oastea Domnului“ vin încolonați, cântând imne creștine.

În biserică s'a început serviciul Utreniei. Sf. Liturghie o oficiază pâr. Protopop înconjurat încă de alți 6 preoți.

Răspunsurile sunt date, pe 2 voci de *corul tineretului* din parohia Dracea, sub conducerea pr. Nicolae Popescu, un iscusit muzicant.

La strună d-l *Paschia*, cu frumoasa sa voce, îmlădiată de focul puternic al credinței sale, cântă *Heruvicul* și „Pre tine te laudăm“.

„Tatăl nostru“ este cântat de pr. *Nicolae Popescu*. Cu vocea sa de tenor, dulce și plină de simțire face ca această cântare să pătrundă adânc sufletele.

Predica zilei o ține d-l I. Gr. Opreșan. Presărând predica sa cu sfinte amintiri dela locurile sfinte, face ca ochii ascultătorilor să lăcrămeze.

Cuvântul său vibrează, făcând să tresară sufletele creștinilor de o curată simțire creștină.

După Sf. Liturghie cuvântează pâr. Protopop Metodie Popescu, luând ca temă cuvintele: „Cine nu e cu Mine e împotriva Mea și cine nu adună cu Mine, risipește“ (Matei, 12, 30).

Arată lupta diavolului în lume pentru a aduce suflete în împărăția sa. Lupta diavolului se duce astăzi contra bisericii lui Iisus Hristos, prin unelte diavolești, care sunt predicatorii și conducătorii sectelor (II Cor. 12, 13-15).

Datoria oricărui creștin este să caute să lumineze pe cei căzuți în păcat, să-i reîntoarcă la dreapta credință (Iezechil, 33, 7-9; Iacob V, 19-20).

Cheamă la luptă pentru apărarea Sf. Biserici și pentru luminarea sufletelor pe toți creștinii. Orice creștin e un ostaș al Domnului Iisus Hristos. Dar adevărat ostaș este acela care înzestrându-și mintea cu adevărurile credinței, luptă pentru Biserica Ortodoxă. Nu ostași leneși, gata să dezerteze trebuie bisericii astăzi, ci ostași înflăcărați, gata la orice sacrificiu, pentru isbânda drepte credințe. Roagă pe Dumnezeu ca asemenea ostași să-i dăruiască Protopopiei sale.

Pâr. *Paroh* aduce la cunoștință tuturor că în această parohie, a luat ființă un comitet pentru ajutorarea săracilor. Potrivit poruncei I. P. S. Patriarh a înființat „cutia milelor“. Roagă pe toți creștinii să-și dea obolul lor.

Masa s'a luat în comun în curtea bisericii. O masă frumos aranjată, din care s'a înfruptat peste 500 de credincioși. O masă duhovnicească, plină de dragoste și evlavie creștină.

La ora 2, toată lumea se îndreaptă spre școa-

lă. Ședința se ține în curtea școalei, așternută de un frumos covor de iarbă, încă verde.

Se începe cu cântarea „*Cu noi este Dumnezeu și Doamne al puterilor*“.

Apoi cei peste 1.000 de ascultători șed jos. Soarele cald mângâie frunțile în această zi de asfințit de toamnă, și pofteste pe toți la ascultare.

Pâr. Protopop, cu cuvinte vibrante arată bucuria ce o simte astăzi când se vede înconjurat de atâtea suflete, trezite la adevărata viețuire creștină și pornite în lupta pentru Christos și pentru biserica Sa.

D-l *Paschia*, vorbește apoi, având ca temă cuvintele „Să fim sfinți“.

Dă pildă, viața atâtor sfinți și martiri ai bisericii noastre, care în viața pământească au fost asemenea nouă oameni muncitori nobili sau simpli lucrători.

Cuvântarea sa a fost emoționantă. A mișcat entuziasm este ascultată cu plăcere.

Toți cei de față cântă apoi cântece creștine, care sunt împodobite cu frumoase recitări, spuse de tinerile din corurile: Olteanca, Ologi, Dracea, Putineiu și de către ostașii din „Oastea Domnului“ din com. Vânători, Dracea și Olteanca.

Ședința o încheie d. I. Gr. Opreșan, care ia ca temă cuvintele din II Tim. 3-5. Arată rostul cuvântului de ostaș și nevoia ce se simte astăzi de o viețuire curată creștină și de o puternică luptă pentru desrobirea sufletelor. Orice ostaș să se îmbrace în platoșa credinței și cu coiful răbdării. Toată lupta trebuie dusă însă potrivit învățăturai bisericii ortodoxe și sub autoritatea sa, căci „Cine luptă la jocuri, nu este încununat, dacă nu s'a luptat după rânduiială“.

Cuvântarea sa a fost emoționantă. A mișcat sufletele. Se cântă rugăciunea „*Apărătoare Doamne*“ și apoi toți credincioșii pleacă spre casele lor.

A fost o frumoasă și căucernică adunare creștină care a mișcat sufletele și a arătat tuturor frumusețile învățăturai Bisericii Ortodoxe. Un cuvânt de smerită laudă se cuvine pr. Nicolae Popescu, parohul comunei Dracea, care s'a ostentit mult pentru buna reușită.

Parohia Dracea a fost ținta unor puternice atacuri sectante. Era aleasă să fie o nouă cetate.

A vrut Dumnezeu altfel. A deschis mințile creștinilor. Imprejurul preotului stău astăzi

strejeri vrednici, creștini binecredincioși, înfocați în apărarea bisericeii și învățăturei sale.

Adunarea aceasta creștină a făcut pe cei îndărătnici dintre sectanți să se închidă în case. Cei ce au dorit și doresc luminare au venit și ne-au ascultat.

Dumnezeu să desăvârșească lucrarea, să le lumineze sufletele, și să-i întoarcă la calea cea dreaptă.

Dumnezeu să ne ajute.

Asociația „Patriarhul Miron” pe Valea Prahovei.

Duminecă 21 Oct. a. c. peste 100 de membri din București ai Asoc. Patriarhul Miron, au pornit în câteva autobuze să viziteze filialele asociației, de pe valea Prahovei. Printre conducătorii grupului au fost: *Pr. Protos. Teofil Ionescu, Păr. prof. Toma Gherasimescu, d-l Toma Culcea, misionarul asociației, etc.*

Prima oprire a fost la Băicoiu, unde era și cercul pastorel. Serviciul divin s'a oficiat de toți P. C. Preoți membri ai cercului, având biserica plină de credincioși.

După sf. liturghie au vorbit: *Păr. I. Teleanu*, președintele cercului pastoral, *Păr. Teofil Ionescu, d-l Toma Culcea, Păr. Toma Gherasimescu și Par. Gh. Popescu*, parohul local. Cu toții au arătat datoria ce o au creștinii de a se aduna în jurul Bisericii ai apostolilor lor, de a asculta și a împlini poruncile Mântuitorului. Deasemenea vorbitorii explică rostul Asociației „Patriarhul Miron” în vremea de astăzi, când multă lume s'a îndepărtat de adevărata credință.

Dela Băicoi, vizitatorii au primit la Telega, unde au vizitat comuna și au stat de vorbă cu membrii filialei locale. Tot aci au luat masă, pe iarbă verde în grădina d-șoarei Margareta Mihăilescu, membră a asociației.

Apoi s'au îndreptat către Poiana Câmpinei. Aici erau adunați la școală mulți preoți și învățători, locuitori și copii, fiind ședința cercului cultural. Corul Asociației a cântat difente imne religioase, cari au plăcut mult locuitorilor. Preotul Popescu din Poiana, explică ascultătorilor ce este Asociația „Patriarhul Miron” și rolul ei misionar. După aceea a vorbit Părintele Teofil îndemnând pe toți la lucrare duhovnicească. Este vremea — spune sfinția sa — să părăsim indiferența ce au avut-o până acum față de faptele credinței, și să colaborăm la sporirea lucrării misionare. Asociația cheamă pe toți creștinii la lupta contra tuturor relelor, contra tuturor păcatelor. În frunte cu preoți, cântând imne de slavă lui Dumnezeu, cu inima curată, dar hotărâți să învingem pe vrășmașul de totdeauna al fericirii omului — pe diavol — să pornim la luptă. Și vom birui căci „Cu noi este Dumnezeu”

Vorbește și Părintele Toma Gherasimescu, arătând tolosul hranei duhovnicești pe care o poate găsi oricine cetind broșurile tipărite de asociație.

În acest scop îndeamnă pe ascultători să ia și să răspândească astfel de broșuri, pentru ca fiecare să se adape din cuvântul cel neprivitor.

Plecând dela Poiana, vizitatorii au mers la Breaza unde au stat puțin, deoarece erau așteptați la Plocești, la filiala parohiei sf. Ioan Botezătorul, de sub conducerea Părintelui Protopop Nae Vasilescu. Ajunși aci, în fața unei numeroase asistente, printre cari erau și romii botezați cu o săptămână înainte, s'au ținut mai multe cuvântări. Printre vorbitori, afară dă Părintele Nae Vasilescu și conducătorii grupului de membri ai Asociației, a fost și tânărul D. Bodolea, licențiat în Teologie. Pe la ora 10 seara s'au înapoiat la București.

Prin această procesiune Asociația Patriarhul Miron vizitându-și filialele din centrele mai însemnate din Prahova, unde dealt fel se aflau și delegați veniți din alte comune, a dat mai mult simbolă la muncă fraților de acolo, încurajându-i în lucrarea lor duhovnicească.

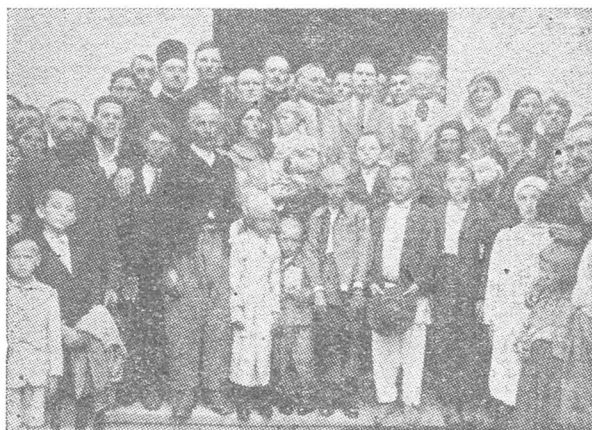
Prin schimbul acesta de vizite dela unii la alții, creștinii se întăresc unii pe alții în credință. Se conving că pretutindeni și la oraș și la sat, bunul creștin este acelaș: plin de fel, de dragoste și voe bună, către Dumnezeu și către aproapele. Ei văd că toți sunt frați, toți au aceeaș lege a celuiiaș Dumnezeu, iar cântarea imnelor religioase — pe tot locul uniformă — îi apropie și mai mult.

Iată de ce aceste excursiuni pline de bucurii și roade sufletești, sunt și folositoare pentru întărirea și adunarea sentimentului religios.

T. Delacrainici.

Revenire la Ortodoxie.

În luna Iulie a. c., a avut loc în parohia Buzescu, jud. Teleorman, solemnitătea revenirii la dreapta credință a unei familii adventiste de ziua 7-a compusă din opt membri.

Dintre aceștia, trei, și anume: tatăl, Ion Florea Stemate, soția sa Stanca și un fiu mai mare Gheorghe, au fost reprimiți prin ungerea cu sf. Marele Mir, ca unii ce au primit deja Botezul ortodox înainte de trecerea la rătăcirea adventistă.

Cealalți fii ai lor, Irimia, Ioana, Maria, Ana și Ilie, au fost botezați din nou.

La această frumoasă sărbătoare au asistat mulțime de credincioși din Buzescu și împrejurimi, în frunte cu primarul orașului Alexandria Dr. Tylo, avocat Alexandru Colfescu, ajutor de primar Ștefan I. Ghenea, d-l Andrei Popescu, și Traian Tincoff, cari au primit a fi nașii nouilor botezați.

Serviciul a fost oficiat de un sobor de preoți, în frunte cu protopopul din Alexandria Pr. Gh. A. Stăiculescu, care după oficierea slujbei a luat cuvântul exprimându-și bucuria pentru revenirea la dreapta credință a celor rătăciți.

Mulțumește preotul Cristache Ionescu, parohul respectiv, pentru râvna ce a depus, reușind să recâștige o familie, rătăcită de mai bine de 15 ani.

La sfârșit nașii au împărțit haine și frumoase daruri nouilor botezați.

■ In ziua de 26 Iulie a. c. a fost trecută la ortodoxie, primind taina sf. botez, tânăra Ita Schwarz, de religiune mozaică, primind numele Maria-Alexandrina, și având ca nașă pe D-na Alexandrina M. Marinescu din Fundătura Panduri No. 6.

Catehizarea și botezul s'au săvârșit de către P. C. Preot Const. Coman dela Bis. Sf. Treime-Ghencea.

■ In ziua de 6 Oct. a. c. a avut loc la Biserica Sfinții Constantin și Elena din Capitală, trecerea la ortodoxie a Domnișoarei Melania Israiliteanu de religiune mozaică.

Noua creștină a primit numele de Michaela și a avut ca nașă pe D-na Sibia și D-l Mihai Tican-Rumano.

Catehizarea și botezul s'au săvârșit de către P. C. Preot Celus Grigorie, parohul Bisericii.

ADMINISTRATIVE BISERICEȘTI

VACANTE.

Preoți

Protoieria Circ. I. din Capitală. — Postul de preot ajutător al parohiei Sf. Gheorghe-Capra, devenind vacant pe ziua de 1 Noemvrie 1934, prin transferarea titularului, Preotul Alexandru Al. Popescu, în postul de preot ajutător la bis. Sf. Ilie,

pendinte de parohia Sf. Nicolae-Vechi din Ploești, se publică concurs în termen de 30 zile, începând dela data publicării, pentru ocupare.

Parohia are peste 700 capi de familie, cu peste 3500 suflete.

Biserica este în stare bună; pentru preotul ajutător casă parohială nu există.

Salariul postului este în conformitate cu legea, potrivit gradului de studii, iar aproximativ ca venit al epitrahilului, preotul ajutător are 1000 lei lunar.

Se vor înainta la Protoierie cererile dimpreună cu actele cerute de regulament. Cereri venite în altă modalitate și după ce termenul a trecut, nu se iau în seamă.

Candidații hirotoniți, vor preciza în memoriile lor:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală, misionară și gospodărească au realizat în parohiile de unde cer transferarea.

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit, precizându-se și data și valoarea lor?

3. Ce sume au consemnat pentru sporirea fondului milelor din parohie, cu arătarea No. recipiselor și valoarea lor.

4. De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate au obținut?

5. In ce măsură au îndeplinit ordinele Chiriarhale de a îndruma pe elevi să meargă zilele de Dumineci și sărbători la biserică și de a-i învăța cântările bisericești.

6. Cum au executat diferite ordine și dispozițiuni ale autorităților bisericești privitoare la administrațiune și gestiunea parohială.

7. Dacă au introdus în biserică, lumânări de ceară curată din turnătoria sf. Arhiepiscopii.

8. Numărul sectanților și concubinarilor din parohie și dacă au activat pentru combaterea lor.

Candidații nehirotoniți, pe lângă celelalte acte știute, vor mai anexa și următoarele:

1. O declarație prin care se obligă a preda învățământul religios în școala primară locală, în mod gratuit;

2. Certificat pentru binecuvântarea căsătoriei dela Chiriarul respectiv.

Protopop, Zamfir St. Popescu

Protoieria circ. II din capitală. — Se publică concurs, cu termen de 30 zile, dela data apariției prezentei publicații în „Apostolul“ pentru ocuparea postului al II de preot, dela Parohia suburbană Dudești-Ciolea, înființat de Consiliul Eparhial, în ședința de la 25 Septembrie 1934.

Parohia numără actualmente 648 familii, cu 2814 suflete.

Biserica se află în bună stare.

Posedă 34 Ha. sesie parohială, pentru doi preoți.

Salariul îl primește dela Primăria Com. Dudești-Cioplea și este de lei 36.000 lei, anual; plus 6000 lei, drept chirie pentru locuință.

N'are casă parohială. Venitul epitrahilului, circa lei 3000 anual.

Cererele însoțite de actele legale, se vor adresa în termen of. Protopopesc, cunoscând că cele întrate pe altă cale, nu se vor lua în considerație.

Candidații preoți, cari cer transferarea, în memoriile ce vor înainta, vor preciza și punctele menționate în primul concurs.

Candidații nehirotoniți, pe lângă celelalte acte, vor depune și binecuvântarea arhierescă de căsătorie.

Protoiereu, Econ. Const. Moisiu

Consiliul eparhial al Sf-lei Arhiepiscopii a Bucureștilor, publică concurs, cu termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei „Strejnicu“ protopopiatul I jud. Prahova, rămas vacant, prin decesul pr. Alexandru Popescu.

Parohia are o populațiune de 530 familii cu 3200 suflete. Biserica parohială este în bună stare. Casă parohială nu există. Are sesie parohială 8½ Ha. Venitul epitrahilului se cifrează la circa 6000 lei anual.

Candidații atât cei hirotoniți cari cer transferarea, cât și cei nehirotoniți, vor depune în termen legal, la protoieria Circ. I Ploești, cererile însoțite de actele și memoriile prevăzute de regulament.

Consilier Referent, Pr. Șt. Iordanescu

Protoeria circ. I. Ploești. — Se publică concurs cu termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh la parohia Strejnicu, devenit vacant pe ziua de 28 Sept. c. prin decesul Pr. Al. Popescu.

Parohia are o populație de 410 familii cu 1700 suflete. Are sesie parohială în suprafață de 8,50 ha. Casa parohială nu are. Este așezată la circa 3 km. depărtare de Ploești.

Venituri: Salariul de preot, corespunzător gradului și venitul epitrahilului de circa 5000 lei anual.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta actele în termen oficiului protopopesc.

Candidații hirotonișiți, cari cer transferarea, în memoriile ce vor prezenta, va preciza și punctele menționate în primul concurs.

Candidații admiși au obligația de a preda învățământul religios gratuit în școala primară.

Protopop, N. Vasilescu

Protopopiatul jud. Dâmbovița Circ. I. Târgoviște. — Se publică concurs în termen legal de 30 zile pentru ocuparea postului de preot ajutor la Parohia Gemenea acest județ, rămas vacant pe 1 Iunie 1934, prin decesul titularului Preot Dumitru Iosifescu.

Enoria bisericii filiale Brătulești se compune din 187 capi de familie cu 740 suflete, Biserica în stare mediocră.

Casă parohială nu are, Venitul Epitrahilului, se cifrează la 2800 lei anual.

Salariul va fi conform gradului de studii, dacă postul se va plăti de Stat; — iar contrariu postul va ființa fără plată.

Condițiuni: Pentru candidații nehirotoniți actele cerute de regulament.

Pentru hirotoniți pe lângă actele cerute — la transferări, vor trebui să aibă memoriul bine întemeiat și certificat de P. C. Protopop respectiv.

Cererile timbrate conform legi se va înainta acestei protopopii în termenul legal.

Protopop, Toma Georgescu.

Protopopia circ. I. Teleorman T.-Măgurele. —

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela data apariției prezentei în „Apostolul“ pentru ocuparea postului de preot ajutor la parohia Măgurele.

Parohia Măgurele are 980 familii cu 3900 suflete. Are o singură biserică, în stare bună. Casă parohială nu are. Posedă 8½ ha. sesie parohială.

Preotul va primi dela comună salariu potrivit gradului de studii. Venitul epitrahilului se ridică anual de 6000 lei.

Doritorii de a ocupa acest post, ne vor înainta actele cerute de regulament în termen.

Candidații nehirotoniți, pe lângă celelalte acte vor depune și binecuvântarea arhierescă de căsătorie.

Protopop, Pr. Metodie Popescu

Cântăreți

Protoieria Circ. I-a din Capitală. — D-l Ioan C. Bănescu, demisionând din postul de cântăreț dela biserica filială Bătește, Parohia Ienei, pe 1 Septembrie 1934, se publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea acestui post.

Doritorii de a-l ocupa, trebuie să fie absolvenți ai școalei de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile cu actele legale se depun la cancelaria Protoieriei.

Protopop, Zamfir St. Popescu.

Protoeria circ. II din Capitală. — Postul I de cântăreț dela parohia Sf. Elefterie, rămânând vacant pe ziua de 1 Noembrie a. c., prin plecarea titularului, Gh. V. Burcă, se publică concurs, în termen de 15 zile.

Postul este remunerat din veniturile parohiale, iar la concurs, postulanții sunt obligați, să-și ia angajamentul, că în afară de Dumineci și Sărbători, vor fi în serviciul bisericii și în timpul săptămânii, pentru diferitele nevoi culturale-misionare ale oficiului parohial.

Candidații trebuie să fie majori, absolvenți ai unei școli de cântăreți și să aibă serviciul militar satisfăcut.

Cererile, însoțite de actele legale, se vor adresa în termen of. protopopesco.

Protoiereu, Pr. Stoica R. Ionescu

Protoeria II a jud. Prahova, Breaza. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț dela parohia Cornu de Jos, com. Cornu-Câmpina, devenit vacant prin transferarea titularului la Câmpina.

Doritorii de a ocupa acest post vor înainta cererile dimpreună cu actele în termen de 30 zile dela publicarea prezentului concurs, Protopopiatului Breaza-Prahova.

Protopop, V. Oporan.

Protoeria Circ. II Teleorman. — Se publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului II de cântăreț dela parohia Ciolănești-din-Vale, devenit vacant prin îndepărtarea din serviciu a cântărețului practicant Marin P. Gh.

Cei ce doresc să ocupe acest post vor fi absolvenți ai școlii de cântăreți și vor fi satisfăcut serviciul militar.

Protoereu, Pr. Nic. Marinescu

E C O N O M I C E

COPIE după adresa Comisiunii Consultative Heraldice Nr. 34/1933 înregistrată la Nr. 186326/1933.

Domnule Ministru,

Deoarece am observat că numeroase autorități de stat mai întrebunțază încă sigiliile sau în „tete-urile“ corespondenței lor, vechea stemă a țării sau stemele vechi ale difcritelor autorități, avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune ca să se comunice tuturor autorităților de sub conducerea d-vs. ca să se întrebunțeze numai stemele noi întocmite de Comisiunea Consultativă Heraldică și aprobate din Inalt Decret Regal.

Președinte, ss FILITTI

Secretar ss M. Popescu

PUBLICAȚIE

Parohia bisericii sf. Gheorghe Nou Boldescu din Ploești

În conformitate cu dispozițiunile art. 11 din regulamentul pentru înstreinarea bunurilor imobile bisericești și în urma aprobării Înaltei Kiriarii cu ordinul No. 8791/934 se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de Duminică 2 Dechembrie 1934 ora 11 dimineața se va ține licitație publică prin strigări orale la sediul parohiei din str. Alba Iulia (fostă Boldescu) No. 4 pentru vânzarea imobilului proprietate a bisericii sf. Gheorghe Nou din municipiul Ploești situat în Strada I. Gh. Duca (fostă Romană) No. 88. Prețul de la care începe licitația va fi de lei 80.000. Domnii concurenți vor depune o garanție în numerar de 10 % din acest preț spre a putea concura.

Informațiuni asupra condițiunilor celorlalte ale vânzării se pot căpăta zilnic la cancelaria parohiei.

10 Noembrie 1934 No 26.

CRONICA EXTERNĂ

ANGLIA. — O expoziție antireligioasă la Londra. — Anul acesta, în luna Mai, s'a deschis la Londra, o expoziție antireligioasă, din inițiativa „Comitetului internațional dela Geneva, pentru lupta împotriva comunismului“. Se știe bine ce luptă aprigă duce comitetul acesta, prin presă, publicațiuni, conferințe, etc., împotriva comunismului de pretutindeni și sub toate aspectele lui, cari sunt atât de diverse și ascunse.

Expoziția dela Londra constituie un document — scris cu litere din sângele martirilor veacului nostru — al activității anticreștine a ateștilor — comuniști. Nimeni nu s'a putut îndoi o clipă asupra autenticității documentului, din care aveai impresia că simți încă sângele cald care a curs, din destul, numai pentru Christos și Biserica Lui.

Lucrurile expuse constituie un material, documentar, bogat, asupra mijloacelor de cari se servesc ateștii, în propaganda lor distrugătoare. Fotografii, modelele bisericilor distruse — și cât de mare este numărul lor, Doamne! — precum și portretele mucenicilor de pe întinsul teritoriul Rusiei Roșii, complecta materialul expus.

Expoziția a produs o impresie zguduitoare asupra Englezilor; și noi știm că Englezul este mai puțin impresionabil decât noi Românii. Ce-

eace bate la poarta sentimentelor lui, trebuie să treacă, neapărat, la el, și prin ciurul rațiunii. În fața spectacolului dureros noi am fi rămas reci de durere.

Este timpul să aruncăm o privire adâncă asupra lumii care ne înconjoară și cu care suntem în legătură directă, familie, rude, etc., și dacă vom observa unele înclinări cari ar trăda indiferență, necredință, diferite apucături, cari nu fac cinste unui adevărat creștin, să curmăm răul. *Pentru a întreprinde această acțiune de curățire și primenire niciodată nu va fi târziu, fraților creștini și astfel, nu vom asista la spectacole ca acele din Rusia Roșie.*

BULGARIA. — *Episcopatul rus și Sinodul bulgar.* — Episcopul rus, ortodox, din emigrație, Serafim, care se află cu reședința la Sofia, s'a adresat Sinodului bulgar, cu rugămintea ca să nu predea în mâinile bolșevicilor — în urma luării relațiilor diplomatice dintre Bulgaria și Rusia Sovietică — așa după cum se cuvine, cele trei biserici ortodoxe, rusești, cari se află pe teritoriul Bulgariei. Pare-se că Sovietele au renunțat — foarte natural de altfel întrucât ele nu mai pot să deschidă muzee antireligioase și în străinătate — la pretențiunile de posesiune asupra celor trei biserici.

În ultimul timp chiar, guvernul Sovietic a comunicat celui bulgar că renunță la bisericile ortodoxe ruse din Sofia și la mănăstirea din Șipk, cari erau proprietățile statului rus.

CEHO-SLOVACIA. — *Învățătorii cehi se leapădă de romano-catolicism.* — Societatea învățătorilor cehi (Cesko-slovenska obeh učitelstva) a lansat un apel către toți învățătorii cehi, prin care-i invită să se lepede, în masă, de romano-catolicism.

Apelul acesta este în legătură cu sărbătorirea marelui pedagog ceh, Amos Comenius (Komenski) pe care biserica romano-catolică l-a persecutat atât de crud. (Slovo, Nr. 48. Varșovia, Iulie 1934). Cum puteau răsplăti altfel, învățătorii cehi, binefacerile Romei?

FRANȚA. — *Mitropolitul Evloghie despre împăcarea bisericăscă.* — Acum câțva timp s'a oficiat, în biserica Sf. Alexandru Nevski, din Paris, din inițiativa călugărilor ortodocși ruși, un Te-deum, pentru împăcarea care s'a făcut între mitropolitul Evloghie, din Paris și mitropolitul Antonie, dela Carlovaț (Jugo-Slavia).

După heruvic, mitropolitul Evloghie s'a adresat credincioșilor săi, cărora le-a exprimat bucuria pe care o simte în urma împăcării sale cu vlădica Antonie, și că neînțelegerile din sânul bisericii ruse din emigrație, se vor aplatina, în curând, în mod definitiv.

GERMANIA. — *Jubileul episcopului Tihon.* — În ziua de 20 Mai a. c., s'au împlinit 10 ani de episcopat, ai P. S. Tihon, episcopul Berlinului și al Germaniei.

P. S. Tihon (Leașcenko) a fost profesor, pe vremuri, la facultatea de teologie din Kiev.

Un comitet special, din care au făcut parte reprezentanții tuturor organizațiilor bisericesti, s'a ocupat cu organizarea jubileului. Episcopul sărbătorit a fost felicitat și de reprezentanții guvernului german, ai Ministerului Instrucțiunii publice al Rusiei, ai bisericii evanghelice, nuntului papal, uniunii internaționale a creștinismului practic, etc., etc. Organizațiunile rusești au avut cei mai mulți reprezentanți. Felicitările au fost prezentate și primite în biserică, după oficierea serviciului divin și a unui Te-deum.

P. S. Tihon, s'a adresat apoi celor de față exprimându-și mulțumirile sale sincere, mai ales organizațiilor religioase și culturale germane. Cuvântarea i-a fost tradusă, imediat, în limba germană, iar a doua zi, ziarele germane au relatat evenimentul acesta fericit, cu o mare satisfacție; unele dintre ele au reprodus și diferite fotografii. Așa știu să-și cinstească, rușii, pe vlădicii lor cu cari fac un front comun, puternic, pentru ca să-și apere biserica.

IERUSALIM. — Misiunea ortodoxă rusă, locală, a început să editeze, de câțeva vreme, o nouă revistă, care se numește „Țara Sfântă“. Iată ce tenacitate și ce sacrificiu la bieții ruși cari, în realitate, abia își mai pot menține existența.

Aceeași misiune a primit, în dar un teren de 1.000 metri pătrați, din partea guvernului care le-a înțeles suferințele de streini printre streini și în suferințe. Terenul este situat pe malul Iordanului, într-o poziție încântătoare, în care va înflori, sunt sigur, o nouă mănăstire, modestă, dar bogată în suflete înalte, sfinte, demne să rețină locului pe necredinciosul veacului nostru, să-l facă să reflecteze puțin și să-și schimbe, într-o oarecare măsură, felul lui de viață.

JUGO-SLAVIA. — *Statistica cultelor.* — După ultima statistică oficială, jugo-slavă, numărul credincioșilor, pe culte, este următorul:

Ortodocși, 6.386.501; romano-catolici, 5 mil. 262.435; mahomedani, 1.561.155; protestanți, 244.205, și evrei, 68.405.

Guvernul jugo-slav a vărsat, în ultimul timp, 83.750.000 dinari, cari au fost împărțiți între culte, proporțional cu numărul credincioșilor și anume:

Ortodocși, 48,74 la sută; romano-catolici, 37,82 la sută; mahomedani, 11,2 la sută; iar restul evreilor și protestanților.

Trecere la ortodoxism. — In Novi-Sad, au trecut, în ultimul timp 200 de romano-catolici. Dată fiind importanța acestui eveniment, P. S. Ep. Irineu, a săvârșit slujba cuvenită. Strămoșii acestor Sârbi, romano-catolici, au fost ortodocși, însă sub presiunile împărătesii Maria Tereza, a Austriei, ei au fost nevoiți să treacă la romano-catolicism (Slovo, Nr. 49, Iulie 1934). Siliți și amăgiți de emisarii Romei, ortodocșii de atunci s'au lepădat de credința lor, împotriva convingerii pe care o aveau, într'un timp când libertatea religioasă, la ortodocși, era sugrumată. Azi însă strănepoții lor revin la matcă aducând pace și mângâiere sufletească.

Episcop nou. — In ziua de 10 Iunie, a. c. a fost hirotonit, în biserica ortodoxă rusă, din Belgrad, ieromonahul Ioan (Macsimovici), ca episcop de Șangai și ca vicar al misiunii ortodoxe ruse din China. (Slovo, Nr. 50, Iulie 1934).

Cu toate greutatele materiale, aproape insuportabile, rușii din emigrație desfășoară o activitate misionară foarte intensă.

Dacă pentru misiunile noastre interne am avea aceeași râvnă pe care o au rușii, numai râvna, repet, atunci, multe din pietrele cari ne stau în cale ar dispărea ca prin minune. Până atunci însă, în ogrorul bisericii, ele vor constitui piedici în calea spre progres.

POLONIA. — *Congres internațional de educație morală.* — Intre 11-15 Septemvrie a. c., s'a ținut, la Cracovia, congresul menționat mai sus, sub protectoratul președintelui republicei. Scopul acestui congres a fost strângerea, la sfat, a tuturor acelor oameni cari se interesează de propășirea educațiunii morale printre oameni, indiferent de naționalitatea sau cultul cărui aparțin.

Participanții și-au expus punctele lor de ve-

dere în ceea ce privește educațiunea morală și noile directive cari ar putea fi urmate pentru un succes mai strălucit.

AMERICA. — *Sinodul dela Moscova și biserica ortodoxă americană.* — Mitropolitul Serghie, locțiitorul tronului patriarhal din Moscova, a numit ca exarh patriarhal, în America, pe arhiepiscopul Veniamin, care înainte vreme funcționase la Paris.

In urma morții mitropolitului Platon, șeful bisericii ortodoxe ruse din America, arhiepiscopul Veniamin a întreprins o acțiune vastă și energică care în ultimul timp a luat proporții tot mai mari pentru ca să poată supune toate eparhiile din America de Nord și Canada, Sinodului dela Moscova. In acest scop a și trimis întregului episcopat și clerului Americii de Nord și al Canadei, o scrisoare pastorală, prin care îi invită să se supună jurisdicției patriarhiei din Moscova, iar pe el să-l recunoască drept șef al lor. Majoritatea clerului n'a dat niciun răspuns scris acestei pastorale. Un număr însemnat de parohii i-au trimis exarhului patriarhal un protest energic pentru că se amestecă în viața internă a bisericii ortodoxe autonome din America. Până în prezent, arhiepiscopul Veniamin a reușit să adune în jurul său un grup numeros de credincioși. Urma după aceea ca, în scurt timp, să facă o călătorie lungă, în urma instrucțiunilor date de Moscova, să viziteze cele mai importante centre din America de Nord și Canada și să țină un ciclu de conferințe publice asupra situației bisericii patriarhale din Rusia Sovietică și din străinătate.

In timpul când arhiepiscopul Veniamin era la Paris, a primit un „Ukaz“ din partea Sinodului patriarhal prin care i se conferea o cruce cu briliante pentru ca s'o poarte pe camilafcă.

JAPONIA. — *Misiuni ortodoxe.* — In partea de sud a Coreii, care este sub jurisdicția mitropolitului Serghie al Japoniei, sunt șase centre misionare în următoarele orașe: Seul (capitala Coreii), unde există biserică ortodoxă, casă și școală), în Marisimi, Ilsam, Coga, Sun-Tciu și în Carinj. In anul 1933 au fost botezați 700 de indigeni. In partea de nord a Coreii, care intră sub jurisdicția mitropolitului Harbinului și al Mandciuriei, Meletie, sunt trei centre misionare: In Gheio, Senk și Mahtho. Numărul celor botezați este de 120 de indigeni.

In ciuda greutateilor materiale cu cari au de

luptat, din greu, misiunile ortodoxe, însuflețite de cuvântul sfânt al Evangheliei lui Christos, progresează și dau roade frumoase pe cari le cunoaște numai Cel în numele căruia lucrează, fiindcă noi nu avem posibilitatea să le cunoaștem din motivul ușor de înțeles.

Uniții la Harbin. — Șeful misiunii rusești, catolice, din Harbin, arhimandritul Abramovici, s'a înapoit, la începutul lunii Septemvrie la Harbin, ca episcop.

Arhimandritul acesta a fost sfințit, ca episcop de însuși papa, în Vatican, și pentru viitoarea sa acțiune, printre rușii ortodocși, în primul rând, a plecat întovărășit de 7—8 preoți uniți.

Mari speranțe pun romano-catolicii în „cozile de topor“ pe cari le recrutează dintre noi pentru ca încărcându-i cu onoruri să-i trimită tot în mijlocul nostru, al acelor cari parcă am fio colonie de negri din pădurile virgine ale Africii, cari nici n'au văzut lumina lui Christos.

Ortodoxia în Japonia. — Cu binecuvântarea mitropolitului Serghie, al Japoniei, rușii au început să clădească o nouă biserică ortodoxă în orașul Iokohama. Preotul paroh este un japonez.

În orașul Șiznoka se clădește deasemenea o biserică ortodoxă. Cheltuelile le suportă atât japonezii cât și rușii emigranți. În orașul Tokio, capitala Japoniei, viața bisericească se desvoltă în jurul misunii ortodoxe ruse și a mitropolitului Serghie, care este sub jurisdicția patriarhului din Moscova. Catedrala din Tokio are un cor, compus din japonezi ortodocși, care este condus de emigrantul rus N. A. Pokrovski. Răspândiți pe toată suprafața pământului, rușii, cu toată mizeria în ale cărei mreje se zbat, continuă să trăiască și să fie un exemplu înălțător pentru vecinii lor, băștinași,—cinste lor pentru tăria credinței de care au dat dovadă până acum.

Tot din viața ortodocșilor japonezi. — Primul apostol ortodox în Japonia a fost arhiepiscopul rus Nicolae (Kasatkin). După moartea lui, opera misionară locală a trecut sub conducerea subalternului său, a episcopului Serghie, actualul mitropolit ortodox al Japoniei.

În prezent, biserica ortodoxă japoneză numără 300.000 de credincioși, are un seminar, școli cari depind de biserică și vreo sută de școli parohiale pentru catehizare. Pentru întreținerea acestor școli și pentru opera culturală,

se cheltuesc, anual, câteva sute de mii de iena (monedă japoneză). Măreața catedrală din Tokio, care a suferit mult din cauza unui cutremur de pământ, a fost deasemenea restaurată și pictată, minunat, în interior, tot din aceeași sumă.

Culese de V. Dudu

BIBLIOGRAFIE

SCRISORI MISIONARE (An. III, Ianuarie 1934). Nicolae, episcop al Ohridei.

O scrisoare unei mame: despre viața de veci. — Fiul iubit al d-voastră a căzut din avion și a murit. I-mi scrieți că acum numai la un singur lucru vă gândiți: dacă care trăește totuș fiul dv.? dacă există viață după moarte și cine ar putea să ne convingă despre aceasta? Mă introduc în sufletul dv. și compătimesc cu durerea dv. Dar cu toate acestea mă surprinde întrebarea dv., cu atât mai mult cu cât toate cuvintele dv. respiră credință și religiozitate. Dacă cineva se îndoește despre viața vecinică, eu nu știu cum se poate el numi următor a lui Hristos? Iată, cea mai principală descoperire a lui Hristos, este descoperirea unei vieți noi, unei lumi noi, unei împărății cu totul nouă pentru oameni. Aceasta este cea mai mare descoperire făcută oamenilor de când acesta există și cea mai îmbucurătoare din toate descoperirile. A nega această descoperire a lui Hristos înseamnă a nega și pe Hristos și întregul sens al vieții noastre de pe pământ.

Iar a primi această descoperire a lui Hristos înseamnă a primi adevărul despre Dumnezeu ca Părinte, despre îngeri ca duhuri, despre pronia atotvăzătoare a lui Dumnezeu în lume, despre judecata lui Dumnezeu, despre nemurirea sufletului cu moartea corpului, despre sensul plăcut al trăirii în corp pe pământ. Toate aceste adevăruri ce a descoperit Domnul, și pe toate le-a mărturisit (dovedit) prin personalitatea Sa, cu toate cuvintele și faptele Sale, prin moartea de bună voe pentru noi, prin înviere și înălțare.

„Mă duc să vă pregătesc locul“, a zis El înaintea morții Sale către ucenicii Săi. Iarăș voi veni însă și vă voi lua la mine, ca și voi să fiți unde sunt eu ¹⁾. Doar nu se va duce el în mormânt, ca să le pregătească lor loc! Intr'adevăr, aceasta n'ar fi pentru dânsii nicio mângâiere, a pregăti cuiva locul în moartea vecinică!

Nu, ci El merge în lumea și viața cealaltă, peste și deasupra mormântului. Au mărturisit existența lumii și vieții aceleia și sfinții bărbați și Sfintele femei. „Cine a venit de acolo, ca să ne mărturisească?“ întrebați dv., repetând astfel întrebarea acelor cari sunt fără credință. Dacă nu ați fi în doliu, ați merita pentru aceasta o muștrare ușoară. Spuneți-mi care dintre sfinții înscrși în calendar, nu s'a arătat? Sau oare nu vă este cunoscut, că Biserica nu înscrie între sfinți decât pe aceea cari într'un fel oarecare s'au arătat din lumea aceia? Chiar aci nu demult am cetit, cum o tânără franceză a trecut la ortodoxie numai din cauză — precum ea singură a mărturisit — că i s'a arătat clar sf. Serafim Sarovski, unul din marii sfinți ruși, al cărui jubileu de 100 ani s'a sărbătorit anul trecut.

Deci nu aveți nici un motiv pentru bănuială, dar aveți deplină siguranță pentru credința în viața cerească, în care a trecut fiul dv., ceva mai timpuriu decât dv.

Pace vouă și mângâiere dela Hristos.

Trad. de B. PISAROV

„Pravoslavie“ (Ortodoxia).

În luna Aprilie a. c., a apărut pe cerul întunecos al ortodoxiei din Jugoslavia o nouă stea ce-și primește lumina dela lumina lumii, dela Domnul nostru Iisus Hristos. Este revista „*Pravoslavie*“ (Ortodoxia). Organul societății preoților Sârbi ortodocși a Arhiepiscopiei Belgrad-Carloviț. Redactorul revistei fiind Pr. Velimir P. Isacovici.

Primul cuvânt al revistei îl redăm în traducerea românească:

„Organizația cea nouă a Sf. noastre Biserici a revocat și noua organizație a societății noastre.

După primirea noului regulament în societatea noastră suntem nevoiți că pornim și viața acestei societăți spre progresul atât al Sf. noastre Biserici cât și al nostru al preoților.

Suntem conștienți de situația grea, generală,

socială, care stăpânește în lumea întreagă și la noi.

Suntem conștienți și vedem, că astăzi se organizează toate clasele sociale și toate profesiile, ca să fie mai tari în lupta cu viața și în apărarea intereselor lor. *Cum stăm noi preoții în această privință?* Dureros e adevărul că trebuie să mărturisim: suntem mai mult împrăștiați decât strânși laolaltă; mai mult slăbiți decât întăriți; mult mai mult afară de societatea noastră decât în ea!...

Deaceea și poziția noastră zi de zi este tot mai grea, până ce nu vom începe să o îmbunătățim pentru viitor.

Oare am dat deajuns totul, din ceea ce putem și suntem datori să dăm? Oare am dat la o parte totul dela datoria noastră măreață? Este timpul, în împrejurările de astăzi chiar în ceasul al douăsprezecelea, ca să ne organizăm cât mai strâns și mai bine și să ne împreunăm puterile, într'o falangă puternică, într'o activitate progresivă pentru binele Bisericii noastre și al poporului nostru. Prin activitatea noastră să desăvârșim și să ridicăm vaza slujbei noastre nobile. Să fim păstori populari întru adevăr, precum Domnul nostru Iisus Hristos este păstorul suprem al omenirii. Să fim iubitori ai neamului nostru și servitori ai lui Dumnezeu. Să fim pionerii neobosiți ai desăvârșirii moral-religioase a poporului. Sfânta noastră Biserică, credința noastră să o facem mare și liberă de orice scârbă...

În sfera grea a vieții de astăzi mântuirea va veni numai prin Hristos. Niciun fel de mijloc pământesc nu va ușura criza vieții de astăzi, decât singurul Hristos. Oamenii fără Hristos sunt neputincioși. Însăși atmosfera sufocantă a vieții de astăzi, a trezit pe mulți, să pornească din tetargia lor religioasă și să-și îndrepte privirea către Dumnezeu — către Biserică. Rolul Bisericii și al preotului acum este cel mai de trebuință. Oare îndrăznim să tăcem și să fim indiferenți? „Oare pentru totdeauna să rămână întunec?“ — cum a cântat altădată marele poet Iacșici. De aceea este bine de a porni spre Hristos și cu Dânsul, căci El este: *Calea, Adevărul și Viața*.

Să se desvolte activitatea noastră prin Hristos, după exemplul Sf. Sava. Acesta ne va servi de far luminos, pentru a străbate prin întunecul vieții de astăzi. Fiecare preot și fiecare comună bisericească să fie centrul unei organizații, care va lucra la renașterea și desăvârșirea

rea credincioșilor săi în duhul credinței. Să se lucreze: cu cuvântul, cu fapta, cu viața, prin exemplu, prin cuvântul scris și cu tot ce ar putea aduce progres și succes în această privință. Să-și propună învățătorii călători și propovăduitorii în popor să ajute preoților să semene pretutindenea cuvintele lui Hristos — cum zice V. Hugo. Să ne vorbească în tot locul și totdeauna: despre credință, moralitate, virtute, despre viață, sănătate, etc. Să se înființeze peste tot locul: școli pentru analfabeți, pentru menaj, culturale și societăți religioase de binefacere. Să ne răspândească în popor cât mai multe, cât mai ieftine sau chiar gratuit: cărți, reviste și icoane, cu conținut religios-moral.

Să se dea povățuri scrise și orale poporului: atât religioase, etice cât și naționale. Poporul să-și cunoască: credința, istoria, obiceiurile și altele. Să se facă locașuri pentru manifestarea milei creștine, pentru cei nevoiași și oropsiți ai poartei. În acest lucru nobil să ajute, pe lângă preot, învățători, autoritățile și toți cetățenii mai luminați atât bărbații cât și femeile.

Iată, aceasta ar fi în linii principale rolul de astăzi al Sfintei noastre Biserici, prin noi preoții, precum a și fost aceasta în tot cursul istoriei noastre dela Sf. Sava până astăzi. Cu această activitate noi ne achităm față de Dumnezeu, de Sfânta Biserică, de popor și de slujba noastră măreață.

Astăzi Sf. Biserică a noastră este expusă multor dușmani, cari caută să o slăbească și să o fărâmițeze. Deaceea e nevoie ca atât lucrul cât și zelul să fie îndoit că răul să fie învins și sf. Biserică apărută.

Societatea noastră iese înaintea preoților cu acest prim cuvânt sincer...

B. PISAROV

Doctorand în Teologie București

ECUMENISMUL ȘI CONFESIONALISMUL

(Fragment)

de prof. N. Berdialov

„Mișcarea ecumenică este apariția unei noi conștiințe creștine.

Ortodoxia poate să fie un teren favorabil pentru mișcarea ecumenică și participarea ortodocșilor la această mișcare, poate să aibă o însemnătate considerabilă, căci lumea ortodoxă a rămas în afară de înfricoșatul conflict istoric, care a despărțit pe protestanți de catolici. Experiența recen-

telor întruniri interconfesionale la Paris, dovedește că ortodocșii și catolicii se întâlnesc mai ușor pe terenul ortodoxiei.

Există două concepții despre ecumenicitate: una orizontală, alta verticală. Pentru prima, unitatea ecumenică constă în strângerea și organizarea tuturor, depe întreaga suprafață a pământului. Către această concepție înclină Biserica Romei. Pentru concepția verticală, ecumenismul este o dimensiune în adâncime care poate să fie calitatea chiar a fiecărei eparhii. Aceasta este concepția ortodoxă și ea este mai adecvată mișcării ecumenice. Romano-catolicii nu vor lua parte activă la această mișcare, decât dacă vor ajunge să-și învingă voința imperialistă ca o încercare și să găsiască, în jurul lor, subiecte și nu obiecte de reacțiune.

Așa trebuie precizată problema cea mai importantă pentru mișcarea către unitate, căci fără participarea catolicilor, ea nu poate fi completă“.

(„Misionarul“. Septembrie 1934).

A apărut „*Patronatul ecleziastic ungar în raport cu drepturile Statului român*“, studiu istoric-statistic și politic-bisericesc de Protopresviterul Dr. Gh. Ciuhandu.

Ca toate lucrările P. C. sale, și aceasta are un fond istoric cultural și bisericesc, tratând unele problemele de actualitate și de însemnătate pentru viața noastră bisericească sunt probleme pe care credem că e necesar să le cunoască cât mai temeinic toți P. C. Preoți. Deaceea o recomandăm ca pe o carte folositoare. Cuprinde 211 pagini format 13 și costă 100 lei. Se poate procura direct dela autor: Consiliul eparhial ortodox român din Arad. La comenzi de cel puțin 50 exemplare se fac 40 % rabat.

T. C.

A apărut broșura „*Rătăcirile calendaristă*“, epistolă despre primejdia unei noi erezii protestante“, scrisă de un cunoscut preot, autor a mai multor broșuri religioase. Această cărtică este scrisă cu scopul de a folosi la combaterea rătăcirii calendariste dovedind cu argumente întemeiate că hotărârea îndreptării calendarului a fost îndreptățită.

Broșura are 18 pagini și costă numai 2 lei. Comenzile se pot face la Parohia Sf. Nicolae din com. Oborenii de jos, jud. Tutova.

Pr. Const. F. Beldie : „*Ce zi trebuie serbată : Sâmbăta sau Duminica ?* Răspuns rătăcirii adventiste de ziua a șaptea“. Broșură aprobată pentru tipărire cu No. 2827 din 21 Iunie 1934 de Sf. Episcopie a Hușilor.

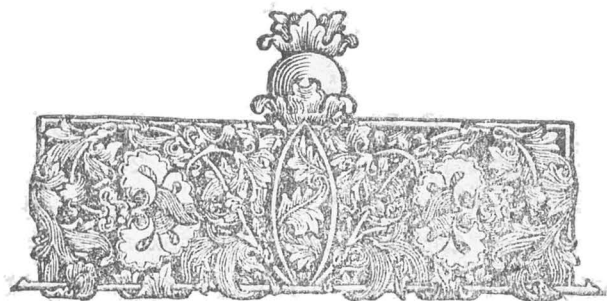
Cu argumente scripturistice și istorice, Păr. Beldie, ajutat de o bibliografie bine aleasă, dovedește netemeinicia serbării Sâmbetei, și vechimea sărbătorii Duminicii din primul secol al creștinismului. Această scriere este folositoare pentru edificarea credinciosului. Această scriere folositoare pentru edificarea credincioșilor și combaterea sabatiștilor. Cuprinde 16 pagini și costă 3 lei. Comenzi se pot face la adresa de mai sus.

„**DARURILE DUHULUI SFÂNT**“ — *Predici de P. Sf. Episcop Grigorie al Aradului. Arad 1934, pagini 60. Prețul lei 15, plus porto.*

Broșura cuprinde opt predici ținute de P. Sf. Episcop Grigorie în cele două zile ale Sf. Rusălii din anul 1934.

Este o glorificare a Bisericii ortodoxe, care a primit cu prisosință darurile Duhului Sfânt. Creștinismul nostru consacră numai o sărbătoare preamăririi Duhului Sfânt în biserică, dar lucrarea aceasta este o apoteoză a lucrării Duhului Sfânt. Pildele și asemănările din fiecare predică fac ca această broșură să fie o mare utilitate pentru fiecare cuvântător.

Le poate procura Librăria Diecezană, Arad.

INFORMAȚIUNI

TELEGRAME

Înalt Prea Sfințitulni Patriarh Miron

București

Membrii cercului pastoral Starkiojd și Ateneul popular Prahova întruniți în ședința anuală în parohia Starkiojd alături de acțiunea Ligii Antirevizioniste, depun la picioarele scaunului arhi-păstoresc omagii respectuoase și încredințarea că, vor fi pururi la datorie pentru Biserică și Neam.

Protopop Nicolae Popescu-Ogrelin

Sanctității Sale,

Dr. Miron Cristea Patriarhul României

București

Școala de cântăreți bisericești din Târgoviște, cu ocazia sărbătoririi unui pătrar de veac de existență cu mijloace proprii, având între noi pe valorosul profesor I. Popescu-Pasărea, prin mine smeritul ei director, vă exprimă devotamentul ei nețărmurit, rugând cerul să vă dăruiască zile bune și sănătate deplină pentru însănătoșirea morală a neamului nostru.

Director Preot Stelian Petrescu

■ Se aduce la cunoștință că Asoc. Doamnelor preotese a deschis și pentru anul acesta un cămin pentru studenți, în B-dul Carol I nr. 55, unde domnișoarele studențe se bucură de o îngrijire și supraveghere părintească. Intrucât mai sunt puține locuri libere, persoanele interesate se vor adresa cât mai neîntârziat la sediul căminului pentru înscriere.

S U M A R :

Apelul I. P. S. Patriarh către clerul și credincioșii Bisericii ortodoxe române	<i>I. P. S. Patriarh</i>
Opera de asistență social-creștină în Arhiepiscopia Bucureștilor	<i>Prof. Ș. Ionescu</i>
Rugăciunea pentru mântuirea sufletului	<i>V. Militaru</i>
Redeschiderea cursurilor Academiei de muzică religioasă. Cuvântarea I. P. S. Patriarh Miron Cristea	
Sărbătoarea creștină a muncitorimii C. A. M. și C. F. R. la punerea temeliei Bisericii „Belvedere“ din Capitală	
Din necazurile noastre	<i>Pr. I. N. Oporoiu</i>
Muncitorimea și Biserica	<i>A. Marinescu</i>
„Cultul Patriei“ a așezat o cruce la mormântul Eroului Necunoscut	

CRONICA INTERNĂ

Culturale : Ortodoxismul, cultura și națiunea română. — Memoriul preoților din Capitală către Ministerul Instrucțiunii în chestiunea respectării repausului Duminical

Misionare : Mișcarea misionară în Protopopiatul I. T.-Măgurele. — Asociația „Patriarhul Miron“ pe Valea Prahovei. — Revenire la ortodoxie

Administrative bisericești : Vacante, preoți și cântăreți

Economice

CRONICA EXTERNĂ

Bibliografii

Informații.